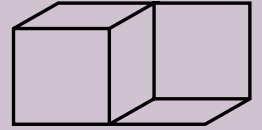

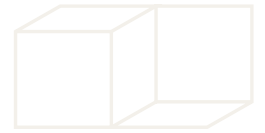
Inhoudelijk Jaarverslag 2020

**NIEUWE
VIDE**

3	Inleiding
7	Activiteiten en tentoonstellingen
12	Educatie en talentontwikkeling
19	Communicatie en publieksbereik
21	Bijlage 1: verslag per project
42	Bijlage 2: overzicht artikelen/uitingen in de pers
43	Bijlage 3: Selectie van in 2020 verschenen artikelen over Nieuwe Vide
49	Colofon

In 2020 vervolgden we ons tweejaarprogramma 'Staging the Absurd', waarin we reflecteerden op de geschiedenis en hedendaagse vormen van absurdisme. Het jaar begon zoals gewoonlijk met een volle programmering, maar werd al snel overgenomen door een absurdistisch scenario waar de hele wereld in belandde.

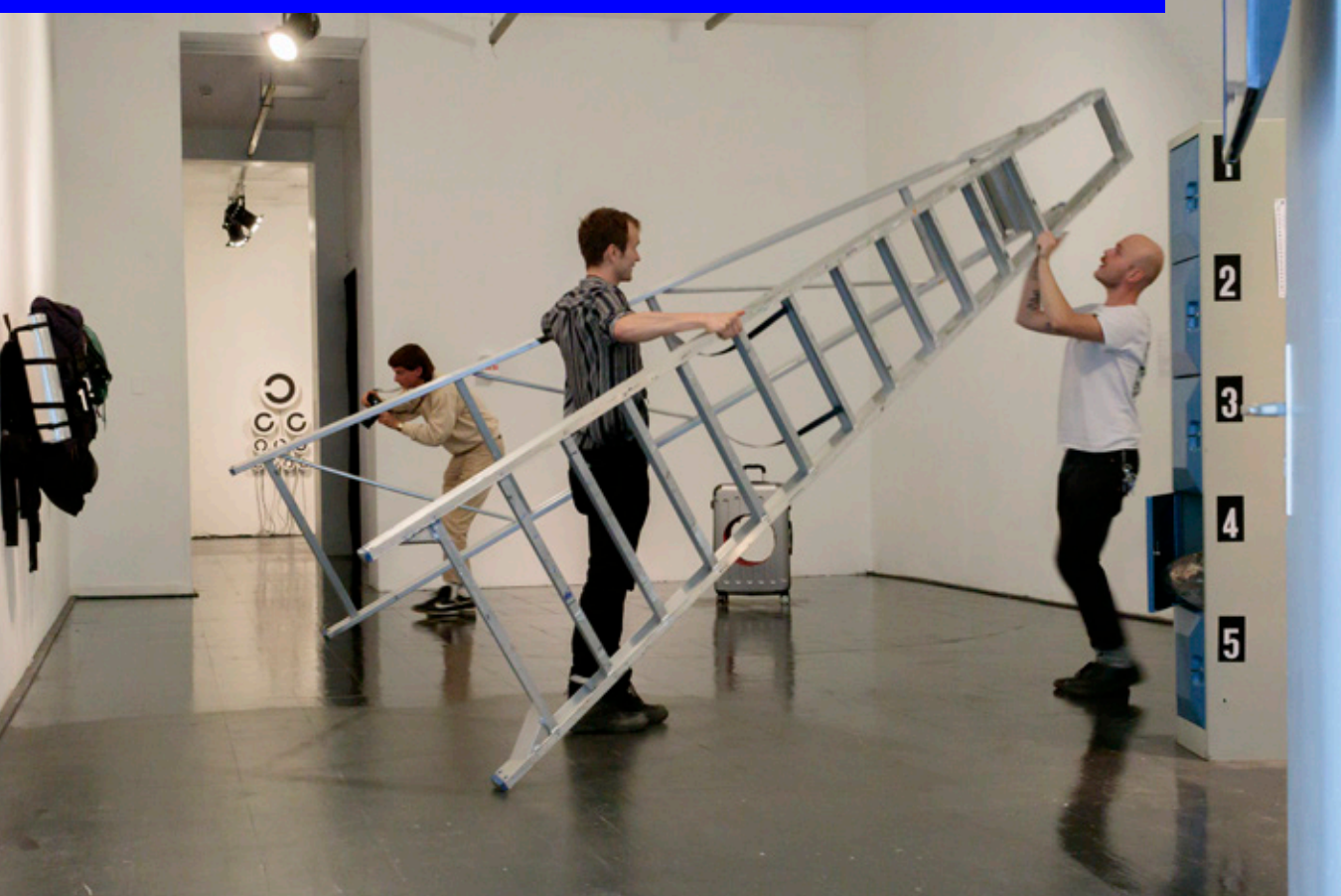
Zoals bij velen zorgde de pandemie ervoor dat we ons programma volledig moesten omgooien. We trachtten zo veel mogelijk alternatieven te bedenken om de gestelde doelen van het activiteitenprogramma te halen en de deelnemende kunstenaars zo goed mogelijk voor het voetlicht te brengen. Er is hierdoor veel veranderd in het programma van 2020. Dit wordt verderop in het verslag toegelicht.

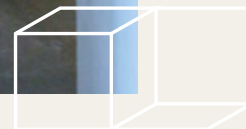
Deze tijd bracht een onvermijdelijke vorm van reflectie met zich mee: op de waarde van kunst en ons programma specifiek, en wat we in deze tijd kunnen betekenen. Als kunstinstelling richten we ons op de omliggende buurt en op maatschappelijke thema's. We doen wat nodig is om, naast de projecten die we organiseren, ook voor de kunstenaars en de mensen die graag in Nieuwe Vide komen een fijne en inspirerende plek te zijn in onzekere tijden. Deze aanpak wordt weerspiegeld in de onderwerpkeuze van de exposities en in de verschillende samenwerkingsverbanden van en in Nieuwe Vide. Dit is hoe wij als organisatie in de maatschappij en de kunstwereld willen functioneren.

Onze reflecties op deze verwarrende tijd hebben we met name willen adresseren door gebruik te maken van dat waar we goed in zijn: tentoonstellingen, presentaties en publicaties maken, dit alles in samenwerking met kunstenaars en makers uit ons netwerk. Ook hebben we onze online activiteiten uitgebreid door onze podcast (Nieuwe Vide Radio) te beginnen en onze magazines te digitaliseren. We vinden het belangrijk dat er voldoende mogelijkheden blijven bestaan voor kunstenaars om hun werk en gedachten aan publiek te presenteren, ook als de deuren van de instellingen gesloten moeten blijven.

We zijn trots op wat wij hebben neergezet in dit moeilijke jaar. Er waren interessante samenwerkingen met kunstenaars, reflecties en gesprekken binnen de organisatie, nieuwe, experimentele werken die werden gepresenteerd, een postertentoonstelling achter onze ramen, en nog veel meer. We zijn meer dan ooit blij met onze community van kunstenaars en makers die onze broedplaats bijzonder maken. Hoewel het in deze tijd lastiger is om met elkaar in contact te blijven weet deze groep mensen steeds weer manieren te vinden om met elkaar in verbinding te komen, dat wat we allemaal nodig hebben om ons mens te blijven voelen in plaats van futuristische digitale schermwezens.

Gevolgen organisatorische veranderingen ten gevolge van covid-19

Door de pandemie hebben we enkele “ingrepen” moeten doen in ons programma. We hebben geprobeerd binnen de covidmaatregelen veranderingen door te voeren, waarbij we de intentie en de kern van de exposities zoveel mogelijk hebben willen behouden. In onze alternatieve programmering hebben we door middel van podcasts en online interactieve zines gelet op de waarde voor zowel kunstenaar als bezoeker. Ondanks de pandemie willen we kunstenaars een waardevol podium blijven geven met respect voor hun werken en we willen de bezoekers laten weten dat we er voor ze zijn, ook als onze locatie niet fysiek bezocht kan worden. De volgende onderdelen van het programma zijn aangepast:

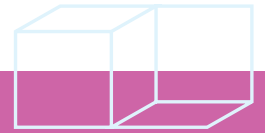
- Supermarket Art Fair in Stockholm werd afgelast. In overleg met kunstenaar Verena Hahn, wiens werk we daar zouden presenteren, hebben we een online versie van haar werk gemaakt en publiceerden we een podcast waarin zij te gast was.
- We bedachten en produceerden een podcastserie, om bezoekers thuis te kunnen bereiken. Omdat exposities in 2020 maar deels opengesteld konden worden, of helemaal afgelast moesten worden, wilden we op een manier van contact maken met kunstenaars en geïnteresseerden. De podcast is te vinden op Spotify en Soundcloud (meer informatie vind je verderop in dit verslag)
- De fysieke tentoonstelling Too Much Information (TMI) werd een paar maanden uitgesteld. Tijdens de tussenliggende maanden, waarin we vanwege de lockdown gesloten waren, publiceerden we een (interactieve) online uitgave en een podcast in samenwerking met de deelnemende kunstenaars van TMI.
- De Stripedagen Haarlem werden afgelast. In overleg met de deelnemende kunstenaars is besloten om de tentoonstelling ULTIMATUM, die voor dit evenement gepland stond, te verplaatsen om nog steeds aan te kunnen sluiten bij dit Haarlemse evenement. De Stripedagen Haarlem zijn verplaatst naar 2022.
- De publieksactiviteiten rondom de tentoonstelling 'No hope for Sisyphus' werden afgelast. In plaats daarvan namen we een podcast op met de deelnemende kunstenaars.
- Kunstlijn Haarlem, de jaarlijkse kunstroute waar Nieuwe Vide altijd aan deelneemt is komen te vervallen. De studiokunstenaars bedachten het alternatieve online evenement 'Tumult', waarin de community van Nieuwe Vide werd geïntroduceerd aan de hand van een formulier met een aantal absurdistische vragen, samengesteld door de studiokunstenaars. Via een QR code die aan de buitenkant van het gebouw te zien waren, konden online de bijdragen van de studiokunstenaars worden bezocht.
- Twee publieksevenementen van Nieuwe Vide CineClub konden niet doorgaan.
- De expositie 'Slappe Druiven' van Nieuwe Vide Academy is deels komen te vervallen, omdat een week na opening instellingen opnieuw gesloten werden. De deelnemers aan het Nieuwe Vide Academy traject zijn daarom geïnterviewd voor een podcastaflevering.
- De presentatie van Nieuwe Vide's Journal of Humanity #9 Staging the Absurd zou worden gepresenteerd in boekhandel Athenaeum Haarlem. In plaats daarvan werd er een podcast gemaakt waarin één van de ontwerpers van het zine werd geïnterviewd over het maak-en productieproces.

Hoe blijven we een community en een netwerk wanneer mensen ons niet fysiek kunnen bezoeken? De studiokunstenaars speelden hierin een belangrijke rol. Zij vormden, samen met het tentoonstellingsprogramma, het DNA van Nieuwe Vide. We hebben hen zoveel mogelijk geprobeerd te betrekken bij de evenementen die we online of anderzijds bij Nieuwe Vide organiseerden:

- Voor landelijke project Unlocked/Reconnected maakten studiokunstenaars posters die gingen over wat je als huis of thuis ervaart. Deze werden opgehangen achter de ramen van Nieuwe Vide, als een tentoonstelling die vanaf de straat te bekijken was.
- Studiokunstenaars organiseerden het online event Tumult, nadat bekend was geworden dat de Kunstlijn Haarlem, een kunstroute van Haarlem en omliggende regio, niet door zou gaan.
- De posters, vervaardigd voor het Unlocked/Reconnected project posters worden verwerkt in het nieuwste nummer van Nieuwe Vide's Journal of Humanity #10 (nog te verschijnen). Het onderwerp van het zine is gerelateerd aan dat van Unlocked/Reconnected: wat/waar is thuis?
- De Teken Or Leave It, de Community-based en interactieve tekensessies werden door studiokunstenaars online georganiseerd.
- Ook stuurden studiokunstenaars hun favoriete soeprecepten in, die wekelijks op de Nieuwe Vide facebook pagina werden geplaatst, om mensen thuis van een soeptip te voorzien, nu we niet wekelijks konden samenkomen om soep te eten.
- Studiokunstenaar Judith Pool startte in 2020 met een ondersteunende functie. Ze nam taken over van Wil Maris bij het beheer en huurderszaken.
- Er werd een zomereditie van de Soep Hoek georganiseerd, zodat studiomakers elkaar in de buitenlucht, met inachtneming van de maatregelen, toch konden ontmoeten.

Activiteiten en tentoonstellingen

Voortbouwend op het programma van 2019, bleef Nieuwe Vide zich in 2020 thematisch richten op het absurdisme. 'Staging the Absurd' verwijst enerzijds naar de absurde wereld waarin we vandaag de dag lijken te leven. Feit en fictie lopen vaak dwars door elkaar heen, en de nuance lijkt ver te zoeken. Het politieke- en medialandschap komt soms over als een absurdistisch toneelstuk, waarin paranoia de boventoon voert.

Anderzijds onderzochten we in het programma ook de historische wortels van het absurdisme en 'The Theatre of the Absurd', het toneelgenre waarin de irrationele aspecten van het leven werden benadrukt. Deze lijn zetten we door in 2020, waarbij we het accent ook deels verlegden naar hedendaagse vormen van absurdisme. Zo keken we kritisch naar de invloed van media, censuur en de manipulatie van informatie die elke dag op ons afkomt. Wat is er nog over van een DIY (Do-It Yourself)-mentaliteit, en hoe zoek je in deze tijd zelf naar betrouwbare informatie? Ook grepen we terug op de oorsprong van de absurdistische filosofie, door ons te laten inspireren door het werk van Albert Camus. Nieuwe Vide zette in op langdurige samenwerkingen met eigenzinnige en kritische kunstenaars. Zo werkten we eerder al samen met Michiel Westbeek voor de Kafka tentoonstelling in 2019; het werk dat hij maakte voor deze tentoonstelling ontwikkelden we in samenwerking met hem verder tot zijn solo-expositie begin 2020. Ook werkten we samen met Bernardo Zanotta verder aan een nieuwe editie van CineClub. Recapitulerend: in 2020 bouwen we voort op het programma van 2019:

- We onderzochten hierbij de relevantie van het absurdisme via een tentoonstellings- en activiteitenprogramma.
- Ook grepen we terug op klassiekers van het absurdistische denken en koppelden dit aan de denkbeelden van hedendaagse kunstenaars en schrijvers.
- We relateerden het absurdisme aan de wereld om ons heen, en keken naar wat we wellicht van dit gedachtegoed zouden kunnen leren.
- Hiervoor werkten we samen met jonge, eigenzinnige en kritische kunstenaars.

Bij de realisatie van de programmering dachten we na over wat we als Nieuwe Vide wilden uitdragen. We stelden onszelf vragen bij de ontwikkeling van exposities, over hoe wij ons verhouden tot de samenleving en tot de hedendaagse politieke en maatschappelijke ontwikkelingen.

In exposities zoals Too Much Information (TMI) presenteerden kunstenaars werk waarin ze de scheiding tussen feit en fictie onderzochten. Aan de basis van deze expositie liggen menselijke gedragingen en overpeinzingen ten grondslag. De expositie 'No Hope For Sisyphus' ging over de schijnbare futiliteit van het leven. De hoofdvraag van CineClub traject was 'wat is thuis'? We zochten binnen de programmering naar een bepaalde gelaagdheid, waarbij kunstenaars zich in hun onderzoek kunnen ontwikkelen en kunnen experimenteren en waarin bezoekers aspecten van de wereld om zich heen verwerkt zien en deze herkennen.

Datum	Activiteit/Tentoonstelling
9 jan t/m 9 feb	Not For Profit Art Party – Nieuwe Vide presenteert Data Bosma
14 feb t/m 8 maart	Ministerie van Tevredenheid
27 april t/m 23 mei	We'll Have Time For That Later – Verena Hahn
	Podcastaflevering met Verena Hahn
8 mei t/m 1 sept	Unlocked / Reconnected
7 aug t/m 23 aug	TMI (too much information): Searching for truth in the post truth era
	TMI online interactief zine
	Podcastaflevering met kunstenaars uit de expo: belit sağ en Lyubov Matyunina
10 sept t/m 1 nov	No Hope For Sisyphus
	Podcast met kunstenaars uit de expositie: Willem de Haan en Hannes Nienhüser
sept 2020 – jan 2021	Nieuwe Vide's Journal of Humanity #9
sept 2020 – mei 2021	CineClub # Queer Diasporas
04 nov 2021	Tumult
sept 2020 - dec 2020	Nieuwe Vide Academy leertraject: sept 2020 - nov 2020
	Expositie 12 dec t/m 21 dec
--	Nieuwe Vide Radio
Tweewekelijks	Teken or Leave It
Wekelijks tot begin maart	Soep Hoek
Wekelijks vanaf april	Soep Hoek online

05 jun t/m 27 jun 2021

Queer Diasporas

31 mrt t/m 15 apr 2021

Nieuws

16 juni 2021
Vrijwilligers
gezocht!

Wil jij werken op een
creatieve plek tussen

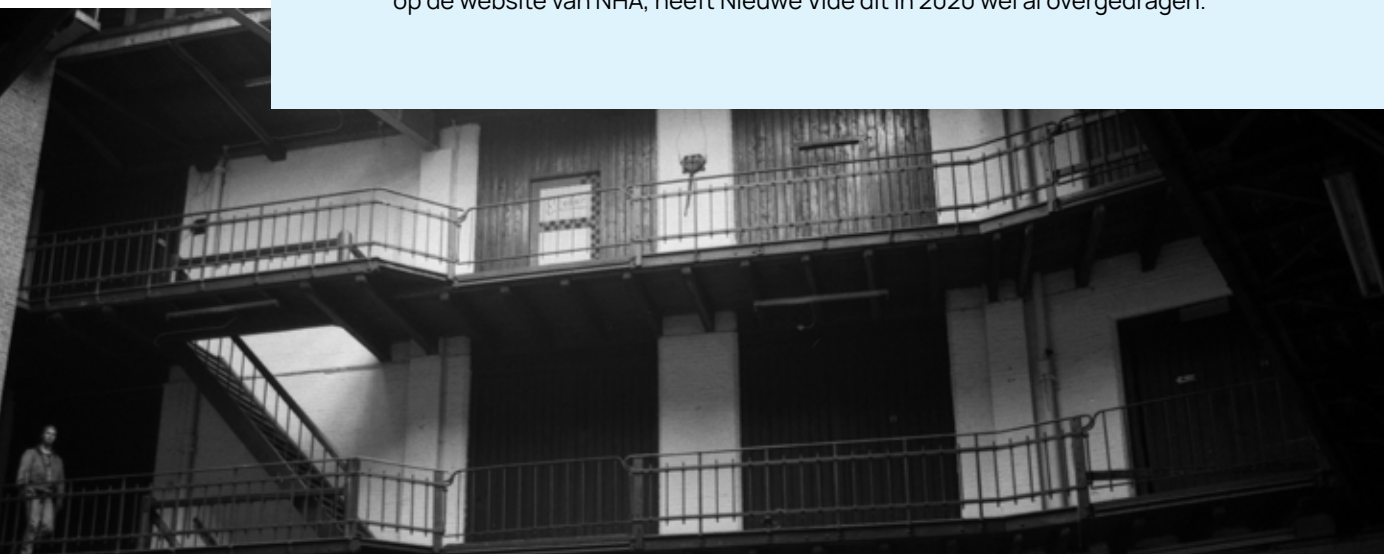
Website

Omdat online aanwezigheid als instelling essentieel is, zijn we in 2020 gestart met de bouw van een nieuwe website. De website is in april 2021 gelanceerd en werd ontworpen door BrrBrr Visuele Communicatie (www.brrbrr.nl), zij hebben hun studio in Nieuwe Vide. We laten met deze website duidelijker zien wie we zijn, wat de identiteit van een plek als Nieuwe Vide is. Daarin is er meer ruimte gemaakt voor de studiokunstenaars, die op deze manier meer voor het voetlicht komen.

Noord-Hollands Archief

Wij zijn daarnaast trots dat het Noord-Hollands Archief het archief van Nieuwe Vide in hun collectie heeft opgenomen als erfgoed van de stad. PR medewerkers Saskia Burggraaf en Sietske Roorda kwamen in contact met Eva Vreeburg van het Noord-Hollands Archief (NHA). Het NHA vroeg naar meer informatie over Nieuwe Vide omdat er weinig van in het Noord-Hollands Archief te vinden was. Het materiaal dat door Nieuwe Vide is overgedragen bestaat vooral uit archiefmateriaal van vroegere curatoren, zoals Martijn Lucas Smit en Lex van der Meij. Dit bestaat voornamelijk uit affiches en programmaboekjes. Via Nieuwe Vide legde het NHA ook contact met kunstenaar/ kraker Paulusz, die actief was binnen Nieuwe Vide. Paulusz maakte veel foto's tijdens de begintijd van Nieuwe Vide, midden jaren 1990. Zijn hele fotoarchief gaat naar NHA. Deze foto's zijn nog nooit publiek vertoond. NHA was zo enthousiast over deze fotocollectie dat ze graag een expositie willen organiseren. Dit staat nog in de steigers.

Paulusz' foto's vormen een uniek document en werpen een blik op de geschiedenis van Nieuwe Vide met beelden die vrijwel onzichtbaar zijn gebleven. Alhoewel deze foto's nog niet online staan op de website van NHA, heeft Nieuwe Vide dit in 2020 wel al overgedragen.

Ondersteuning

Financiële ondersteuning / financiële partners

In 2020 werd het jaarprogramma van Nieuwe Vide gefinancierd door de regeling meerjarige ondersteuning presentatie-instellingen, 2019-2020 van het Mondriaan Fonds en door de meerjarige cultuurregeling van Gemeente Haarlem. Gemeente Haarlem heeft de subsidie in 2019 voor Nieuwe Vide voor de jaren 2019 & 2020 verhoogd tot 130.000 euro op jaarbasis.

Naast deze subsidies werd Nieuwe Vide op projectbasis ondersteund door het Fonds voor Cultuurparticipatie en het Prins Bernard Cultuurfonds. Ook maakten we gebruik van de compensatieregeling voor kunstenaarshonoraria van het Mondriaan Fonds.

Samenwerkingen

De bende van vijf

Regelmatig vindt overleg plaats tussen de zogenaamde kleine culturele instellingen in Haarlem. Doel van dit overleg is om meer op de hoogte te zijn van elkaars activiteiten, mogelijk samen te werken en om elkaar te ondersteunen en aan te vullen. Ook in 2020 werkten we samen met debatcentrum De Pletterij (www.pletterij.nl), de Wereldkeuken (www.wereldkeukenhaarlem.nl), Studio Mapa (Moving Academy for Performing Arts – www.mapa.nl) en het Grafisch Atelier Haarlem (www.gahaarlem.nl). Deze samenwerking is ontstaan uit het regelmatige overleg om als kleine instelling een sterker geluid te laten horen richting de Gemeente Haarlem. Want kleine instellingen zijn, ondanks hun ambitieuze programma's en succesvolle samenwerkingen, niet altijd zichtbaar genoeg voor de gemeente. We hebben niet hetzelfde bereik en zichtbaarheid als de grotere instellingen in de stad. Omdat de doelstellingen van deze organisaties elkaar overlappen, is besloten hechter te gaan samenwerken. Gekeken is naar een gezamenlijke locatie, gezamenlijke presenteerplekken al dan niet op pop-up basis en het versterken van de positie op regionaal niveau. Er is hard gewerkt richting eigenaren van panden en ook hebben we ons plan kunnen presenteren aan de gemeenteraad (nog voor Covid-19). Tot nu toe heeft het helaas nog niet geleid tot een concrete locatie.

Buurtprogramma

Cineclub

Nieuwe Vide CineClub startte in september. Aanvankelijk ontmoetten de deelnemers elkaar nog fysiek, binnen de gestelde maatregelen. Na het aanscherpen van de Covid-19 maatregelen is de CineClub verder gegaan in een online omgeving. Omdat het fijn is elkaar tijdens zo'n traject ook fysiek te ontmoeten, werd daar, binnen de maatregelen, ruimte voor gemaakt. Omdat Nieuwe Vide binnen deze maatregelen niet genoeg plek kon bieden aan samenkomsten, is de samenwerking opgezocht met Worm, Rotterdam. Zij hadden een grotere ruimte beschikbaar, waar de deelnemers konden samenkomen. Meer informatie over de CineClub editie van 2020 is te vinden in Bijlage 1 van dit verslag.

Soephoeek (online)

Omdat we vanaf maart 2020 onze Soep Hoek niet meer door konden laten gaan, hebben we elke woensdag een recept op de Facebook pagina van Nieuwe Vide geplaatst. Studiokunstenaars droegen favoriete recepten aan.

NIEUWE VIDE SOEPHOEK

Recept

Recept voor pittige pompoensoep

Ingrediënten (voor ongeveer 1,5-2 liter soep):

- 1 flespompoen
- 1 stevige winterwortel
- 1 ui
- 0,5 bakje rode currypasta (of zelfgemaakte currypasta)
- 1 liter groentebouillon
- 200 ml kokosmelk
- Pompoenpijles naar wens

Bereiding:

Snijdt de pompoen en winterwortel in blokjes en snipper de ui. Doe wat olie in een soeppan en bak daarin de ui en ongeveer een half bakje currypasta (of meer als je van pittig houdt). Als de ui glazig ziet voeg je de pompoen en de winterwortel toe. Voeg de bouillon toe tot de groente onder water staat. Als de groente niet helemaal onder water staat kun je extra water toevoegen. Laat zo'n 20-30 minuten koken tot de groente goed zacht is. Als je de wortel en pompoen makkelijk met een vork kunt inprijken haal je hem van het vuur. Pureer de soep met een staafmixer tot hij mooi glad is - let op, de soep is heel heet dus doe voorzichtig. Als alles gepureerd is voeg je de kokosmelk toe. Je kunt ook meer kokosmelk toevoegen als je de soep te pittig vindt. Garneer de soep met wat geroosterde pompoenpijles.

Eet smakelijk!

www.nieuwevide.nl

Educatie en talentontwikkeling

Sinds 2016 ontwikkelt Nieuwe Vide onder de noemer Nieuwe Vide Academy een educatietraject waarbij talentvolle jongeren in de leeftijd van 16-19 jaar intensief in aanraking worden gebracht met hedendaagse beeldende kunst.

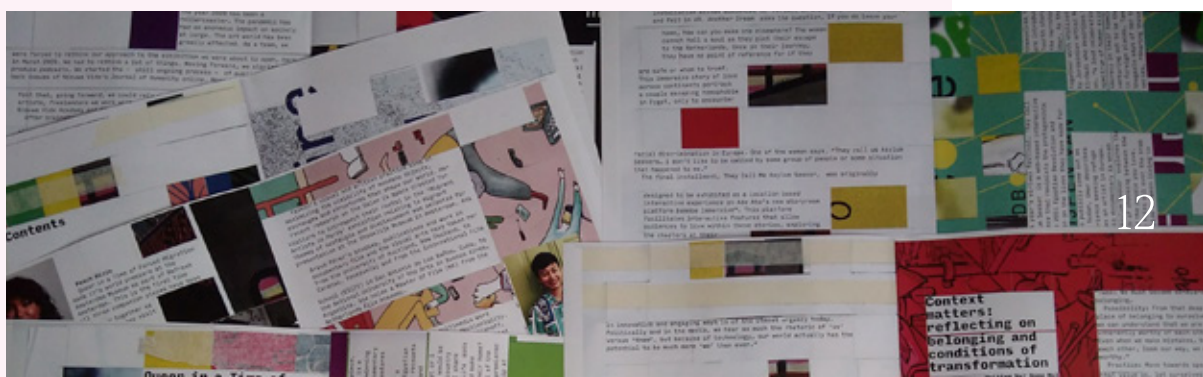
Het kan worden beschouwd als een stevige inleiding op hedendaagse kunst en kennismaking met de kunstwereld. Begeleider en docent in 2020 was Stefan Kasper. Kasper (www.stefankasper.nl) woont en werkt in Haarlem. Hij heeft lesbevoegdheid en heeft veel ervaring met het werken met middelbare scholieren. Kasper maakt ook deel uit kunstenaarscollectief Horizonverticaal (www.horizonverticaal.com). Meer informatie over de invulling van het traject in 2020 is te vinden in [bijlage 1](#).

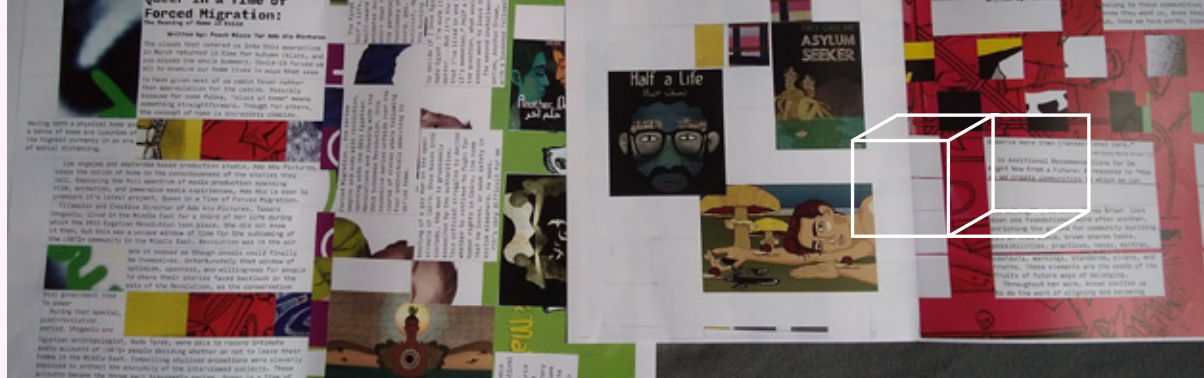
Kunstacademies

Nieuwe Vide kende al een lange samenwerking met de Koninklijke Academie voor Kunsten (KABK) in Den Haag. Vanaf 2016 werken we in het kader van de publicatie van Nieuwe Vide, Nieuwe Vide's Journal of Humanity, samen met de afdeling Grafisch Ontwerp van de KABK. Nieuwe Vide's Journal of Humanity werd ontworpen door studenten van het vak Design Office (een keuzevak binnen de richting Grafisch Ontwerp) van de KABK. Op die manier lieten we de studenten ervaring opdoen in de praktijk.

Als reactie op Covid-19, werd het programma 'Open Office' omgedoopt tot 'Out of Office' (OoO). Docenten Chantal Hendriksen (Studio Hendriksen, Amsterdam) en Nicki Gonnissen (Thonik, Amsterdam) keken samen met de studenten naar de impact van grafisch ontwerp op de maatschappij en hoe ze dit op een meer sociale manier zouden kunnen inzetten. Ze voegden hiermee een extra stuk reflectie toe in een tijd die daar ook om vraagt. Deze reflectie viel samen met de vragen die ook binnen Nieuwe Vide actueel zijn.

Productie coördinator Ytje Veenstra stelde een briefing samen voor de studenten. Zij maakten een concept voor het magazine. Vaak vormden meerdere studenten teams die een concept aanleverden. Vervolgens werd daar een ontwerp uit geselecteerd. Dit ontwerp werd uitgewerkt tot een zine.

Ytje Veenstra bezoekt regelmatig de KABK voor overleg met studenten en docenten over de voortgang van het zine. In samenspraak, overleg en door middel van feedback, kreeg het zine langzaam gestalte.

Een volledig magazine maken is een enorme klus. Studenten hadden tot dan toe alleen voor elkaar ontworpen. Hier maakten ze iets in opdracht van een externe partij. Ze moesten daardoor een balans vinden tussen hun eigen visie en de begrenzingen die een toegepast opdracht met zich meebrengt. Ook praktische zaken, zoals een inhoudsopgave, een colofon met logo's, het cover ontwerp, alle details correct implementeren; dat was heel veel balletjes hooghouden. Daar komt bij dat de studenten tijdens de conceptfase al rekening moesten houden met de praktische kant van het produceren. Een ambitieus ontwerp moet ook binnen een budget te verwezenlijken zijn. Kortom: studenten leerden zeer veel van deze opdracht.

Het proces van concept tot eindresultaat neemt normaliter ongeveer vier maanden in beslag. In oktober 2020 is begonnen met NVJOH #10. Het traject voor dit issue nam een langere tijd in beslag dan de eerder genoemde 4 maanden. Door het minder vaak bijeenkomen van studenten en docenten in verband met Covid-19 maatregelen, liep het maakproces vertraging op. NVJOH #10 zal worden gepresenteerd in 2021 en heeft als onderwerp Home and (be)Longing.

We besteedden ook aandacht aan de uiteindelijk presentatie en promotie. Aanvankelijk stond er een fysieke presentatie van het zine bij Athenaeum boekhandel. In plaats daarvan maakten we een podcast waarin Veenstra één van de ontwerpers interviewde over de totstandkoming van het zine.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflv-3

www.issuu.com/nieuwevide/docs/nieuwevides_journalofhumanity9

Ook is Veenstra in 2020 begonnen met het digitaliseren van de eerdere nummers van Nieuwe Vide's Journal of Humanity. Zo bereikte het zine een breder publiek en kon het publiek kennis maken met Nieuwe Vide, ook al was de expositieruimte gesloten.

Vanaf zine nummer 9, Staging The Absurd, kregen de studenten de opdracht om naast een fysiek zine ook een online versie te maken, voor online publicatie. Aangezien een online publicatie andere mogelijkheden kent, worden studenten uitgedaagd om met bewegend beeld te werken.

www.yumpu.com/en/document/view/63402372/nieuwe-vides-journal-of-humanity-08-counter-culture-now

Organisatie en huisvesting

In 2020 bestond de organisatie van Nieuwe vide uit een zelfsturend team, dat op een non-hiërarchische manier georganiseerd is. Concreet betekent dit dat iedereen binnen het team eigen taken en verantwoordelijkheden heeft, en deze zelfstandig inricht. Dat betekent dat beslissingen zoveel mogelijk collectief genomen worden. Ieder heeft binnen het team een eigen verantwoordelijkheid en rol, maar de organisatie en overlegstructuur is horizontaal. Ieders input wordt gelijk gewaardeerd.

Deze structuur heeft voor meer betrokkenheid gezorgd, omdat de dagelijkse gang van zaken op de werkvloer beter verdeeld wordt. Beslissingen betreffende beleid en uit te voeren projecten worden met het hele team besproken, waardoor er meer input wordt gegeven. Dat is positief voor de werkwijze van alle teamleden, omdat een open overlegstructuur meer ruimte geeft aan alle medewerkers. De koers wordt niet langer alleen bepaald door een directeur.

Door samen te sparren werden er sneller oplossingen aangedragen en nieuwe ideeën geopperd. De open houding die op onze werkvloer heerste, zorgde voor een veilige omgeving, waar men zowel oplossingen kon aandragen, nieuwe ideeën kon opperen en elkaar scherp kon houden door kritisch te zijn. De omschakeling naar het thuiswerken heeft uiteraard voor de nodige uitdagingen gezorgd. Elkaar fysiek ontmoeten en overleggen werd enorm gemist. Toch heeft onze niet-hiërarchische werkwijze ons erg geholpen tijdens de Covid-19 periode in 2020. Ook online bleven we sterk met elkaar verbonden. Door deze saamhorigheid konden we goed doorwerken en bleven we nieuwe ideeën aan elkaar voorleggen. Onze werkvloer is veerkrachtig gebleken tijdens deze crisis.

Vanaf juni 2019 heeft Nieuwe Vide een zelfsturend team van voornamelijk freelancers:

Liesbeth Visee – curator 28 uur

Ytje Veenstra – project coördinator 20 uur

Wil Maris – stichting beheerder en contactpersoon huurders 16 uur

Sietske Roorda – PR medewerker 8 uur

Saskia Burggraaf – PR medewerker 4 uur

De staf is horizontaal georganiseerd. Middels wekelijks overleg houdt het team elkaar op de hoogte van de verschillende taken. Daarnaast denkt het gehele team mee over de organisatie en de richting van Nieuwe Vide en zet daarbij het eigen netwerk in.

- Liesbeth Visee neemt als curator beslissingen over de programmering en werkt met Wil Maris aan het financiële overzicht.
- Ytje Veenstra werkt als project coördinator samen met Liesbeth aan het programma. Ze neemt de publicatie en eindredactie Nieuwe Vide's Journal of Humanity voor haar rekening en de contacten met KABK daarover.
- Wil Maris is de beheerder van de stichting en heeft als taak de administratie, het beheer van het pand en alle gerelateerde huurderszaken goede te laten verlopen
- Sietske Roorda is als medewerker PR verantwoordelijk voor advertenties, nieuwsbrief, flyers, websitebeheer en sociale media.
- Saskia Burggraaf is als PR medewerker nauw betrokken bij ontwerp en implementatie van de huisstijl, flyers en nieuwsbrieven. Ze onderhoudt nauw contact met de huurders en neemt de sociale media voor haar rekening.

Curator Liesbeth Visee nam deel aan het mentoring voor kunstpodia traject, aangeboden door Cultuur + Ondernemen. Er was een poule van mentoren samengesteld afkomstig uit directies van musea, maar ook van grote organisaties uit de podiumkunsten omdat het een meerwaarde kan hebben om cross-disciplinair de krachten te bundelen voor de optimale match tussen het kunstpodium en de mentor. Naast versterking van de organisatie werd er in het traject ook aandacht besteed aan persoonlijk leiderschap van de directeur of zakelijk leider van het kunstpodium. De mentor voor dit traject was Steven van Teeseling, directeur van de Sonsbeek Biënnale.

De huurders van studio's in Nieuwe Vide fungeerden als achterban. Ze leverden diensten aan Nieuwe Vide, kwamen met suggesties voor de jaarprogrammeringen, organiseerden meerdere werkgroepen (o.a. voor het vergroten van de zichtbaarheid van Nieuwe Vide in de stad en de zoektocht naar een nieuw pand). Vanaf 1 oktober 2020 werkte kunstenaar en huurder Judith Pool 5 uur in de week als ZZPer bij Nieuwe Vide. Zij ondersteunde Wil Maris bij het beheer, met als specifieke taak de ballotage van potentiële huurders voor de te verhuren ruimtes. Ze fungeerde hiervoor als contactpersoon. Ook coördineerde ze de huurder bijeenkomsten/vergaderingen.

Op projectbasis waren tevens de volgende mensen betrokken: Kunstenaar Stefan Cammeraat hielp bij de opbouw van exposities. Gosse van der Leij assisteerde met transport en verzorgde de vertalingen van teksten.

Verder organiseerden Bernardo Zanotta en Nia Konstantinova de Nieuwe Vide CineClub #4 en Stefan Kasper Nieuwe Vide Academy.

Vrijwilligers

In 2020 waren onder andere de volgende vrijwilligers aan Nieuwe Vide verbonden:

Eva Salyova: Ondersteuning administratie

Saskia Burggraaf: ondersteuning kantoor

Lex van der Meij: ondersteuning beheer/onderhoud

Anne Mul: suppoost en ondersteuning onderhoud

Kieran Elam: suppoost

Carel Schipper: suppoost

Roos Kaandorp Suppoost

Floris van Steijnen suppoost

Brecht Wisman suppoost

Riky Schonehage: ondersteuning buurtprogramma

Lucia Bleeker: ondersteuning buurtprogramma

Kika Schipper: ondersteuning openingen

Lisa Glas: ondersteuning openingen

Bogdan Bordeianu: fotodocumentatie

Gedragscode

Naar aanleiding van het artikel in het NRC in het najaar van 2020 waarin onderzoek werd gedeeld over het jarenlange grensoverschrijdende gedrag van een Haagse kunstenaar, is ook bij ons in de organisatie een gesprek op gang gekomen over onze ervaringen binnen de kunstwereld. We zijn gaan nadenken over een structurele manier waarop wij als Nieuwe Vide kunnen waarborgen dat we een veilige en prettige werkomgeving kunnen bieden. Een manier om dit te doen was voor ons een start maken met het schrijven van een gedragscode, en het aanstellen van een vertrouwenspersoon.

De gedragscode is een document in ontwikkeling, waar we samen aan voortwerken als gemeenschap: studiomakers en organisatie. We vinden het erg belangrijk dat iedereen het gevoel heeft dat ze in grensoverschrijdende situaties niet alleen staan. Dat ze serieus worden genomen. Dat vergt een kritische blik en reflectie op wat we doen. We blijven hierover bijleren, en volgen de ontwikkelingen op dit gebied binnen de culturele sector dan ook op de voet.

Fair Practice Code

Per 1 januari 2019 onderschrijven wij de Fair Practice Code. In 2019 hanteerden we 50% van de richtlijn voor kunstenaarshonoraria. Vanaf 2020 hanteren we 70% van deze richtlijnen. Deze snelle groei konden we doen door scherpe keuzes te maken in het programma. Dit betekent dat er minder korte samenwerkingen worden aangegaan, en dat er kritisch gekeken wordt naar hoeveel programma er voor het budget gerealiseerd kan worden.

Bestuur Nieuwe Vide

Nieuwe Vide hanteert het bestuurs-model voor de organisatie. In de statuten van Stichting Vide Cultura's Bovenste Ring is vastgelegd hoe bestuur en team zich tot elkaar verhouden. Het bestuur blijft eindverantwoordelijk en houdt toezicht, maar is ook meewerkend als dat nodig is. Het bestuur van Stichting Vide Cultura's Bovenste Ring heeft de uitvoering van de werkzaamheden gedelegeerd aan het zelfsturende team van voornamelijk freelancers. Vanwege deze horizontale structuur is er geen sprake meer van een directeur; maar is de curator verantwoordelijk voor de inhoudelijke beslissingen op de werkvloer.

Nieuwe Vide onderschrijft de Cultural Governance Code. Dat wil zeggen dat we de negen principes van goed bestuur in acht nemen, en overeenkomstig handelen. Vanuit de Cultural Governance gedachte is er een brede samenstelling van het bestuur, met leden met verschillende expertises. Het bestuur komt tenminste vier maal per jaar bij elkaar en overlegt daarnaast als de situatie daarom vraagt. De curator van Nieuwe Vide is bij de bestuursvergaderingen aanwezig. De atelierhuurders van Nieuwe Vide zijn met twee personen vertegenwoordigd in het bestuur. Lidmaatschap van het bestuur is onbezoldigd.

Het bestuur bestaat per 1 januari 2020 uit:

- Irmgard Noordhoek
beleidsadviseur Arbeidsmarkt en Onderwijs, Provincie Noord-Holland, voorzitter
- Geert-Jan Davelaar
coördinator Educatie en Publiek Frans Hals Museum, secretaris
- Bert Hijgenaar
commercial director Western Europe HUAWEI Technologies, penningmeester
- Marianne Hamersma
beeldend kunstenaar en voormalig huurder bij Nieuwe Vide, algemeen bestuurslid
- Maarten Bolten
vioolbouwer en huurder bij Nieuwe Vide, algemeen bestuurslid
- Judith Pool
beeldend kunstenaar, algemeen bestuurslid

Huisvesting

Sinds 2018 is projectontwikkelaar Lingotto eigenaar van het Nieuwe Energieterrein, waar o.a. het pand van Nieuwe Vide toe behoort. De naam van het terrein hebben zij gewijzigd in 'Haarlemmer Stroom'. Momenteel bestaat er nog steeds onzekerheid over de einddatum van het huidige huurcontract met Lingotto. Het pand gaat door hen gerenoveerd worden. We kunnen tot eind 2023 in het huidige pand blijven.

Op termijn moet Nieuwe Vide het huidige pand verlaten in verband met de renovatie. Door vertragen in de ontwikkeling van het gehele terrein worden verlengingen van het huurcontract doorgaans voor korte periodes van drie of zes maanden aangegaan. De verwachting is dat Nieuwe Vide na definitieve afloop van het contract een nieuwe locatie nodig heeft, omdat de huurkosten na de verbouwing niet meer passen bij de mogelijkheden van een kleine instelling als Nieuwe Vide en de hurende kunstenaars.

Maar over deze voorwaarden na de renovatie is nog onduidelijkheid. Lingotto heeft eerder wel aangegeven geen zorg te dragen voor tijdelijke huisvesting tijdens de renovatie, als er wel een terugkeermogelijkheid is. Om deze reden zijn wij momenteel nog steeds actief op zoek naar een nieuw onderkomen. We onderzoeken de mogelijkheden voor nieuwe huisvesting. Zowel met de gemeente als met andere culturele instellingen in Haarlem worden er hierover doorlopend gesprekken gevoerd.

Broedplaats

Stichting Nieuwe Vide is niet alleen een spraakmakende presentatie-instelling, maar verhuurt ook studio's voor kunstenaars. In totaal hebben we 26 studio's van verschillende afmetingen, die wisselend worden verhuurd. Op onze website vindt u een overzicht van onze huurders:

www.nieuwevide.com/studios

De maandelijkse huurprijs wordt berekend aan de hand van het aantal vierkante meters van de gehuurde ruimte. Nieuwe Vide werkt niet met een wachtlijst. Kunstenaars en creatieven die in Nieuwe Vide een studio willen huren, wordt gevraagd CV en motivatie op te sturen. Wanneer er een studio vrijkomt, wordt door de ballotagecommissie gekeken wie het beste past bij de al aanwezige huurders, ook om kwalitatief en beroepstechnisch een goede balans te houden. De ballotagecommissie bestaat uit een aantal mensen van de organisatie en een aantal huurders. Vanuit de huurders zaten Maarten Bolten, Marianne Hotske Hamersma en Saskia Burggraaf in 2020 in de ballotagecommissie.

Alhoewel het in 2020 met betrekking tot Covid-19 een lastig jaar was voor de studiomakers, hield men toch contact met elkaar middels de interne Whatsappgroep, waar zowel het team als de studiomakers deel van uit maken. Het gemeenschapsgevoel is ondanks het isolerende karakter van de pandemie intact gebleven en zelfs nog versterkt.

Communicatie en publieksbereik

soort	2020	2019
Twitter	1530	1276
Facebook	4322	4280
Instagram	1912	1206

De website van Nieuwe Vide trok 4400 bezoekers.

activiteit	2020	2019	2018
Not For Profit Art Party	900		
Ministerie van Tevredenheid	49		
We'll Have Time For That Later – Verena Hahn: Vimeo Film	1109		
TMI (too much information): Searching for truth in the post truth era	45		
TMI online zine	157		
No Hope For Sisyphus	110		
Nieuwe Vide's Journal of Humanity #8	89		
Nieuwe Vide's Journal of Humanity #9	90		
Tumult	398		
Nieuwe Vide Academy Slappe Druiven, scherpe randjes	99		
Soep Hoek	101		
Nieuwe Vide Radio op SoundCloud	565		
Nieuwe Vide Radio op Spotify	121 (abonnees)		
Totaal	3833	18465	

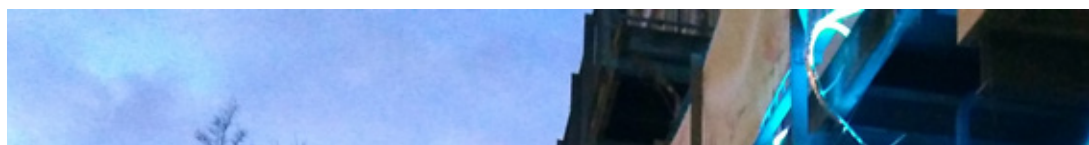
In 2021 adverteerden we in Tubelight, Metropolis M, Gonzo Circus, en Haerlems Bodem en Haerlems Dagblad. Daarnaast werden de projecten gepromoot via Facebook advertenties. Per project werden posters gemaakt die we ophingen op de ramen van ons kantoor.

Pers

In totaal waren er 16 persuitingen in 2020.

In bijlage 3 is een selectie van de persuitingen/artikelen toegevoegd.

Bijlage 1: verslag per project

Not for profit art party

Datum: 6-2 t/m 9-2 2020

Gepresenteerde kunstenaar: Data Bosma

Curator: Liesbeth Visee

De Not For Profit Art Party is een initiatief van verschillende presentatie-instellingen in Nederland. Het is ooit begonnen als alternatief programma tijdens het Art Rotterdam weekend. De Not For Profit Art Party werd dit jaar gehouden in Pension Almonde, een gemeenschap van stadsnomaden, kunstenaars en activisten, gehuisvest in een huizenblok aan de Almondestraat in Rotterdam dat op de nominatie staat om gesloopt te worden. Pension Almonde is een project van Stad In De Maak. De leegstaande huizen werden ter beschikking gesteld aan de deelnemende instellingen om in de kamers, die vaak nog sporen van de vertrokken bewoners bevatten, een kunstenaar te presenteren.

Deelnemende instellingen: SIGN, Nieuwe Vide, Expoplu, WORM, VHDG, Tetem, Extrapool, Murals Inc. Van 6 t/m 9 februari waren de exposities te bezichtigen, workshops te volgen en live performances te zien.

Nieuwe Vide presenteerde de kunstenaar Data Bosma. Zij had voor deze gelegenheid een installatie gemaakt die technologie en spiritualiteit met elkaar verbond. Nieuwe Vide werkte in 2019 ook samen met Bosma tijdens de Supermarket Art Fair in Stockholm, Zweden.

Data Bosma presenteerde de installatie 'Chimaera's Tempel', die inging op de vraag wat spiritualiteit kan betekenen in het digitale tijdperk. Bosma deed onderzoek naar Wicca¹ en hekserij, beide hybride formats van diverse culturen, religies en spirituele praktijken rondom magie en energie. De installatie nam de vorm aan van de spirituele behoeftes en rituelen van Bosma, en richtte zich op de vraag: hoe kan spiritualiteit eruit zien voor een generatie die met de digitale wereld is opgegroeid?

¹ Wicca is een natuurreligie, gepopulariseerd in 1954. De moderne variant van Wicca is, naast een natuurreligie, ook ecologisch en feministisch geïnspireerd.

Het werk bestond onder andere uit grote body pillows (deze kussens worden vaak gebruikt om o.a. eenzaamheid tegen te gaan) van verschillende formaten, waar bezoekers zich in konden nestelen. De ruimte werd gevuld met wierook en zacht licht, een plek van rust. Ook was er een videowerk te zien waarin Bosma een router reinigt met witte salie en een handgemaakte liefdesspreuk. In de drukte van het groots opgezette evenement was de kamer een ruimte van rust en bezinning. Bezoekers vonden het een bijzondere ervaring om fysiek onderdeel uit te kunnen maken van de installatie.

Verder waren er tijdens de Not For Profit Art Party verschillende performances, artist talks en evenementen te bezoeken in Pension Almonde. Ook werd er elke dag gezamenlijk gegeten met de community van Pension Almonde.

Data Bosma over het project:

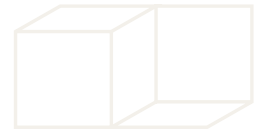
In Februari 2020 heb ik bijgedragen aan de 'Not For Profit Art Party' Rotterdam voor Nieuwe Vide. Hierbij heb ik een ruimte, budget en een open houding gekregen om te doen wat ik wou. 'Not For Profit Art Party' is een expositie die synchroon loopt met Art Rotterdam. Met als houding dat kunst niet alleen een financieel attribuut is maar ook een ervaring/noodzaak is. In deze ruimte heb ik een fictieve 'Tempel' gemaakt gebaseerd op moderne hekserij. Ik heb tempel gevuld met kussens waar mensen fysiek mee in aanraking konden komen en wierook waarbij het werk niet alleen visueel is maar ook voor de neus is. Voor dit evenement heb ik oud werk gebruikt in combinatie met nieuw werk, wat vervolgens ook weer heeft geleid tot verdere stappen in mijn werk na de 'Not For Profit Art Party'.

Dit is mijn tweede keer samenwerking met Nieuwe Vide en hoop dat vaker te mogen doen. De vrijheid die ik van hun ontvang voelt ontzettend hartelijk, en motiveert om te blijven creëren.

Teken or Leave it

Datum: tweewekelijks

Deelnemers: Open voor iedereen

Een open avond waarin getekend kan worden door wie maar wil aanschuiven. Teken or Leave it is een initiatief van studiokunstenaars Anne Mul, Saskia Burggraaf en Judith Pool. Het is een platform voor mensen die plezier hebben in tekenen. Daarnaast dienen de tekensessies om elkaar te inspireren, van elkaar te leren. Zo bouwt Teken or Leave It aan een community. Het initiatief werkt vanuit het DIY ethos: Do It Yourself together.

Teken or Leave It is ook tijdens de lockdown doorgegaan zodat eenieder online – via Instagram live (@tekenorleaveit) en later via Zoom – kon deelnemen. De sessies waren open voor iedereen die wil tekenen. Op basis van een kleine donatie, dat weer geïnvesteerd werd in materialen, kon men aanschuiven. Toen Teken or Leave It online ging, kwam de bijdrage te vervallen.

Tijdens Teken or Leave It werd er getekend in de breedste zin van het woord. Van collage tot waterverf, groot en klein, alles was mogelijk. Elke week was er een thema dat kon worden gebruikt als startpunt. Ook kon je gewoon je eigen tekeningen maken in het gezelschap van anderen.

Thema's die aan bod kwamen tijdens deze sessies:

- Let's make a mess!
- What does solidarity look like?
- Community building drawing (al tekenend elkaars werk aanvullen)
- Speed drawing

Tijdens tekensessies werden er gesprekken gevoerd over kunst, maatschappij en politiek. Studio-kunstenaars probeerden een zo veilig mogelijke omgeving voor iedereen te bieden. Ze traden op als gastpersoon van de sessies – en dus ook van de gesprekken. Ze riepen mensen op om hun resultaten te delen via het Teken or Leave It Instagram account zodat er een breed onderling netwerk kon worden opgebouwd. Deelnemers waren tussen de 20-35 jaar. Veel waren aanverwanten van studio-kunstenaars uit Nieuwe Vide. Mensen varieerden in ervaring. Zo waren er ervaren illustratoren en mensen die graag in hun vrije tijd tekenen.

De organisatoren willen het online platform doorzetten en willen dit uitbreiden. Hoe het offline zal werken moeten worden afgewacht gezien de maatregelen. Er zijn wel al ideeën over buiten tekensessies en thematische workshops in 2021.

Ministerie van tevredenheid

Datum: 6-2 t/m 9-2 2020

Gepresenteerde kunstenaar: Michiel Westbeek

Curator: Liesbeth Vissee

Nieuwe Vide presenteerde in februari een solotentoonstelling van Michiel Westbeek.

De tentoonstelling 'Het Ministerie van Tevredenheid' was een voorzetting van een eerdere samenwerking tussen Nieuwe Vide en Westbeek in 2019, toen hij voor de tentoonstelling 'The World of K' het hoorspel Gezichtsverlies maakte.

Voor 'Het Ministerie van Tevredenheid' werkte Nieuwe Vide samen met Westbeek aan een vervolg op dit hoorspel. Westbeek maakte de korte film Hooijmeyers Viool, die verder inging op het verhaal van een van de karakters die in Gezichtsverlies werd geïntroduceerd. Voor beide partijen was het een experiment om op deze manier samen te werken en tot een nieuwe presentatie te komen. De samenwerking verliep erg prettig, en resulteerde in een solo presentatie waarin zowel het hoorspel als de korte film samen kwamen, als een dystopisch tweeluik.

Westbeek verwees met de titel van de tentoonstelling naar de dystopische roman 1984 van George Orwell. Hierin komen verschillende ministeries voor die het tegendeel doen van wat ze beweren te zijn. Het eerste deel van de tweeluik Gezichtsverlies was een hoorspel en ging over het politiek misbruik van psychiatrie. In het tweede deel, de korte film Hooijmeyers Viool, werd de mogelijkheid tot artistiek verzet onderzocht. Het tweeluik beoogde een commentaar te zijn op de hang naar één- en enkelvoudigheid in het hedendaagse, politieke debat. Het poogde een verhaal te zijn tegen het wij/zij-denken, de grootheidswaanzin van het nationalisme, de ridiculisering van politieke tegenstanders, en de blinde ideaallose machtshonger van het populisme.

Tijdens de opening van de tentoonstelling werd het publiek, als bij een voorstelling, fysiek meegenomen door de tentoonstellingsruimte. Eerst werd gezamenlijk geluisterd naar het hoorspel, en na een korte pauze werd de film bekeken.

Deze gezamenlijke manier van luisteren was een bijzondere ervaring, die door bezoekers ook duidelijk werd ervaren dan anders. Op de opening stond echt het werk centraal, en was er veel aandacht voor de kunstenaar, het werk en het proces waarin dat tot stand gekomen was. Aan de totstandkoming van het tweeluik hebben de volgende mensen meegewerkt: Alec Meijerink, Joël Werleman, Eline Havenaar, Noël S. Keulen, Nouchka van Schaijk, Jouke van Til, Annegeerte Aandewiel, Jorrit Boonstra, Jos Smit, Mads Wittermans, Jan van Egmond, Marieke Schmaal, Rebecca Christians, Cilène Corpier en Milan van der Zwaan. Het project werd mede mogelijk gemaakt door donateurs van de crowdfundingscampagne die werd opgezet in samenwerking met Kunstfund Haarlem.

Michiel Westbeek over de samenwerking:

“Achteraf gezien denk ik dat onze plannen te groot waren om binnen de tijd, ervaring en budget te laten passen. In plaats van het oorspronkelijk geplande drieluik van werken in verschillende media, heb ik nu een film van 25 minuten gemaakt. Deels ben ik hier heel trots op, maar door gebrek aan ervaring en focus heb ik het gevoel dat ik mij beter op een meer bekend medium had kunnen richten, en op een minder groot aantal medewerkers (cast en crew). De begeleiding van Nieuwe Vide was altijd goed en gaf mij veel vertrouwen om dit grote avontuur aan te gaan. En het heeft ook zeker een toffe expositie opgeleverd. Ik ben blij dat ik dit experiment op deze manier heb kunnen ondernemen, en ik heb er ongelooflijk veel van geleerd.

Nieuwe Vide plaatst zich voor de opkomende kunstenaar op een bijzonder belangrijke positie. Je kunt hier doorgroeien van een kleine bijdrage tot een eerste solotentoonstelling, en met veel persoonlijk contact. Niet alleen met deze expositie, maar ook met verscheidene kleinere opdrachten heb ik mij afgelopen jaren door Nieuwe Vide enorm in mijn praktijk kunnen ontwikkelen. Tevens is het fijn om bij Nieuwe Vide met zoveel jonge mensen te kunnen werken. Onder andere dit heeft voor mijn gevoel als gevolg dat er veel energie is, en een groot enthousiasme om bestaande structuren om te keren. Ik denk dat dat ook een rol gespeeld heeft in het feit dat we absoluut geen tijd zijn kwijtgeraakt met ‘remmende’ gesprekken, oftewel gesprekken over ‘hoe dingen nou eenmaal horen te gaan’. Gewoon de beuk erin.”

Nieuwe Vide Radio

8 afleveringen

Deelnemers / geïnterviewden:

Marianne Hotske Hamersma,
Verena Hahn, Ivi Apostolatos,
belit sağ, Lyubov Matyunina, TRIK,
Willem de Haan, Hannes Nienhüser,
Neve van Aalderen, Jet Dedert,
Brecht Kors, Jules Ligthart, Lotta
Tol, Brecht Wisman, Stefan Kasper,
Maarten Bolten

Met een podcast serie genaamd Nieuwe Vide Radio plaatste Nieuwe Vide zich in een traditie van radiomaken binnen het pand. Jarenlang huisde er een radiostation in Nieuwe Vide, radio Stadsverwarming, die uitzendingen maakte. We speelden al langer met het idee om podcasts te maken. In 2020 zagen we kans om dit ook echt in praktijk te brengen. De groeiende populariteit van podcasts is logisch; je komt zagezegd 'bij de mensen thuis'. Het medium is laagdrempelig. Het voelde als een vanzelfsprekende stap om weer radio te gaan maken in Nieuwe Vide.

Gasten in onze podcast waren kunstenaars en makers die op verschillende manieren waren verbonden aan Nieuwe Vide. Studiomakers, kunstenaars die in Nieuwe Vide exposeerden en ontwerpers van Nieuwe Vide's Journal of Humanity werden door Liesbeth Visee, Sietske Roorda of Ytje Veenstra geïnterviewd.

We kozen deze mensen omdat ze een inkijkje gaven in wat er in Nieuwe Vide gebeurde en waar kunstenaars in ons netwerk zich zoal mee bezighielden. Zo spraken we in een aantal afleveringen met een studiokunstenaars, waaronder TRIK, Marianne Hotske Hamersma en Maarten Bolten.

TRIK maakte prenten over Covid-19, aan het begin van de pandemie.

Hij probeerde zo zijn eigen onrust over de staat van de maatschappij te bezweren.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflevering-5

Maarten Bolten vertelde over zijn praktijk als vioolbouwer.

www.soundcloud.com/user-489960407/aflevering-8-vioolbouwer-maarten-bolten

Kunstenaar Marianne Hotske Hamersma werd geïnterviewd over haar eigen werk, maar ook over Sugar Pop Institute, een nomadisch kunstcollectief dat ze samen met kunstenaar Ralph de Jong en curator Manique Hendricks initieerde.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflevering-1

Kunstenaar Verena Hahn, wiens project We'll Have Time For That Later we aanvankelijk op Supermarket Art Fair in Stockholm zouden presenteren, gaf uitleg en achtergronden over het desbetreffende project.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflvevering-2

Er werd een uitzending gewijd aan de totstandkoming van Nieuwe Vide's Journal of Humanity nummer 9. Eén van de studenten die het nummer Staging The Absurd ontwierp, gaf een inkijkje in het ontwerpproces en de uiteindelijk realisatie van het zine.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflv-3

Ter gelegenheid van de expositie TMI; searching for truth in the post truth era, gingen we in gesprek met kunstenaars belit sağ en Lyubov Matyunina over hun werk in de tentoonstelling.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflvevering-4

In de aflevering No Hope For Sisyphus gingen de deelnemende kunstenaars Willem de Haan en Hannes Nienhüser dieper in op de tentoonstelling. Zij vertelden hoe zij geïnspireerd waren door Albert Camus' essay over de mythe van Sisyphus, welke rol absurdisme in hun werk speelt en hoe zij als kunstenaars zich relateren aan Sisyphus.

www.soundcloud.com/user-489960407/nieuwe-vide-radio-aflvevering-6

De aflevering "Tumult" ging over het alternatieve online event dat was bedacht door de studiokunstenaars.

www.soundcloud.com/user-489960407/nieuwe-vide-studios-tumult

In de aflevering over Nieuwe Vide Academy, gingen de jonge deelnemers/kunstenaars van Nieuwe Vide Academy in gesprek over hun tentoonstelling "Slappe Druiver, Scherpe Randjes.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflvevering-7

De praktische realisatie van Nieuwe Vide Radio was in handen van Sietske Roorda. Ze schreef de scripts, deed de productie en een deel van de interviews. Roorda had al ervaring met het maken van podcasts; ze maakte al geruime tijd haar eigen podcast. Ook produceerde ze podcasts voor de kunstroute van Public Art Amsterdam (www.soundcloud.com/publicartamsterdam-2).

Roorda is zich aan het verdiepen en ontwikkelen wat productie en regie betreft. Ze volgt momenteel een cursus waarbij ze wordt gementord door een sound engineer. We betrokken lokale kunstenaars bij de productie van Nieuwe Vide Radio. Menzo Schrik is een Haarlemse muzikant, bekend van de formatie Bagjuice. Hij maakte de jingle voor Nieuwe Vide Radio. Marius Bruijn, theatermaker uit Haarlem, droeg aan de uitzendingen bij met korte, absurdistische hoorspelen.

De podcast werd geplaatst op:

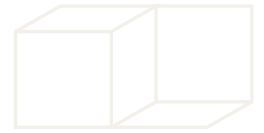
- Soundcloud: www.soundcloud.com/user-489960407
- Spotify: <https://open.spotify.com/show/11Gkzk8NoS7CsKm7rHYL5M?si=G9WuJMSrSyaPQC6FBZQutA>

De podcast met Verena Hahn werd uitgelicht op het blog van Supermarket Art Fair www.supermarketartfair.com/posts/nieuwe-vide-podcast.

Mede daardoor bereikte deze aflevering veel luisteraars.

We'll have time for that later

Nieuwe Vide presenteert: Verena Hahn

Supermarket Art Fair werd als gevolg van de coronamaatregelen dit jaar afgelast. In samenwerking met Verena Hahn, wiens werk we hier zouden presenteren, publiceerden we een online versie van haar videowerk. Ook lanceerden we een podcast aflevering waarin zij te gast was.

Het onderwerp van Hahn's videowerk We'll have time for that later werd tijdens de pandemie ineens verrassend actueel. We'll Have Time For That Later is een artistieke documentaire die zich richt op het leven en de ervaringen van preppers. Zogenaemde preppers bereiden zich voor op een leven dat onafhankelijk is van externe partijen, zoals elektriciteit, politie of voedselvoorzieningen. In de basis anticipeert prepping op een grootschalige crisis waarvoor dusdanig moet worden voorbereid. Leek dat wellicht eerst nog een ver-van-mijn-bed-show, ineens leken mensen die een voorraad toilet-papier en blikken soep in huis hadden toch wel beter voorbereid op een crisis.

In het werk van Hahn wordt prepping niet neergezet als een hobby, maar als een specifiek verschijnsel van de tijd waarin we leven. De film onderzoekt de relatie tussen de verhalen die geconstrueerd worden door preppers en de werkelijke situaties in onze wereld die hun wereldbeeld beïnvloeden. De film reflecteert op subtiële maar kritische wijze op de rol van de filmmaker en de ingewikkelde vraagstukken die het in beeld brengen van bepaalde ideologieën met zich meebrengt

De documentaire werd online gezet en was tijdelijk te zien op Vimeo. De documentaire werd 1109 keer bekeken. Supermarket Art Fair in Stockholm besteedde online aandacht aan de documentaire. Rutger Ponsen schreef er een artikel over in De Volkskrant.

www.volkskrant.nl/cultuur-media/

[mannen-die-weten-hoe-je-elke-crisis-overleeft-in-een-kelder-vol-rantsoenen~b3ad19285/](https://www.volkskrant.nl/cultuur-media/mannen-die-weten-hoe-je-elke-crisis-overleeft-in-een-kelder-vol-rantsoenen~b3ad19285/)

A FILM BY VERENA HAHN

Er is nog steeds contact met Verena Hahn. Het plan is om haar werk te presenteren op Supermarket Art Fair in Stockholm, zodra dat weer doorgang kan vinden.

www.supermarketartfair.com/posts?page=4

Verena Hahn over de samenwerking:

“I got to know Liesbeth Visee and Saskia Burggraaf at the Graduation Show of the Royal Academy of the Arts in Den Haag, where we got into conversation about the work I was showing. Shortly after, they offered me the opportunity to present a new work commissioned by Nieuwe Vide at the Supermarket Independent Art Fair. That was shortly after my graduation, and the first work commission I got. Whereas many of my fellow students had to put their artistic work aside in order to make a living with side jobs, the fair payment that Nieuwe Vide offered me gave me the opportunity to fully concentrate on the production of my experimental documentary “We’ll have time for that later”. Their trust in a work that yet had to be produced was invaluable, during a period in which I still had to figure out how artistic practice as a main occupation could work out at all.

The work I produced is the experimental documentary “We’ll have time for that later”. It follows three so-called preppers and their practice. However, the three protagonists rarely appear in front of the camera. The protagonists turned into cameramen, filming the filmmaker. They gave me advice on fire making as well as building relationships. The film deals with topics such as competence, normality and relationships between the individual and communities.

After we released the film online, my work got covered by the “Volkskrant” as well as German newspapers as “Neues Deutschland”. It also won the first prize in the film competition of the Münzenbergforum Berlin, and got screened at Kunstverein Harburger Bahnhof and PACT Zollverein in Germany. I subsequently received one of three grants for the production of a new documentary work by the Ministry of Culture and Science North Rhine Westphalia (Germany). Based on the practice I was able to build with the support of Nieuwe Vide, I received two research grants given by Stroom Den Haag.”

TMI(too much information):

Searching for truth in the post truth era

Kunstenaars: Alexandra Hunts, belit sağ, Lyubov Matyunina, Toon Fibbe
Curator: Liesbeth Visee
Data (gewijzigd) 7 t/m 23 augustus

Deze tentoonstelling werd verplaatst in verband met de lockdown en gesloten grenzen (wat ook zijn weerslag had op dingen als transport), maar kon uiteindelijk gelukkig nog voor een paar weken open voor publiek.

In het huidige politieke- en medialandschap is de scheiding tussen feit en fictie niet altijd meer duidelijk. Dit was al zo voor de pandemie, maar de Covid-19 heeft dit meer dan ooit duidelijk gemaakt. De opening van deze tentoonstelling stond oorspronkelijk gepland in maart, precies in de week dat de eerste lockdown inging. De maanden die daarop volgden waren een bijzonder proces waarin nauw contact werd onderhouden met de kunstenaars, en werd nagedacht over de actualiteit van het onderwerp en hoe dit tijdens de lockdown toch voor het voetlicht te kunnen brengen. Zie daarvoor ook (hieronder) voor het online zine. Daarnaast maakten we samen met belit sağ en Lyubov Matyunina een podcast over hun werk.

Alle kunstenaars presenteerden in deze tentoonstelling werk waarin ze de scheiding tussen feit en fictie onderzochten. We wilden juist ook kijken naar informatie in de breedste zin van het woord, en niet alleen de focus richten op het digitale landschap. De tentoonstelling was juist ook gericht op analoge dragers van informatie, zoals tapijten, borduurwerk, foto's en spotprenten. Ook werd de actualiteit direct verwerkt in de tentoonstelling. Zo maakte Lyubov Matyunina tijdens de eerste lockdown een serie filmpjes op instagram waarin ze mythen en legenden van over de hele wereld vertelde, als reactie op de heroïsche narratieven die ontstonden tijdens het bestrijden van de pandemie.

Toon Fibbe – The Great Mirror of Folly

Voor zijn installatie *The Great Mirror of Folly*, maakte Toon Fibbe gebruik van prints van *Het Groote Tafereel der Dwaasheid*; een verzameling prenten en teksten uit 1720. Deze verzameling is een commentaar op de eerste internationale beurscrisis in de geschiedenis. Fibbe selecteert specifiek beelden waarin financiële speculatie wordt uitgebeeld als iets dat zich door het menselijk lichaam beweegt. Te zien is hoe er wordt overgegeven, er pijnlijke vervormingen en ongecontroleerde bewegingen worden ondergaan. In 1720 was dit mogelijk een manier om financiële abstracties tastbaar te maken voor een breder publiek, door het in verband te brengen met het fysieke lichaam. Deze visuele strategie zou in onze tijd niet misstaan, gezien de verregaande abstractie van ons financiële systeem.

De afbeeldingen waren erg populair en drukkerijen en bedrijven verdienden veel geld aan het bekritisseren van het nieuwe beursstelsel. Ironisch genoeg waren dit dezelfde bedrijven die ook het geld, verzekeringspapieren en aandelen printten, waardoor ze zowel de producent als de critici van het systeem waren. De toenemende populariteit van de handel in aandelen versnelde de verspreiding van informatie – handelaren in aandelen waren voortdurend op zoek naar nieuws dat invloed zou kunnen uitoefenen op de prijzen. Er ontstond een groeiende behoefte aan het systematisch verzamelen en verspreiden van nieuws. Dit schreef een precedent; het laat zien hoe vanuit geschiedkundig opzicht financieel kapitaal en informatietechnologie vandaag de dag zo met elkaar verweven zijn.

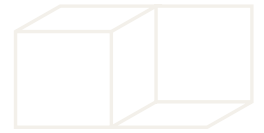
Lyubov Matyunina – Once upon on-line - 2017, HD video loop

Lyubov Matyunina werkt met verschillende concepten van realiteit. Daarin merkte ze dat nieuwe virtuele ervaringen, zoals sociale mediaplatforms en internet dominant en alomtegenwoordig zijn. In haar werk *once Upon On-line* probeert ze de nieuwe mythologie van de tijd waarin we leven te ontsluiten. In de video worden bekende sprookjes, die te herkennen zijn aan karakteristieke Disney soundtracks, 'bedekt' door beelden met afbeeldingen uit blogs en YouTube kanalen. Matyunina vraagt zich af wat voor mythologie zal ons alledaagse gedrag gaan beïnvloeden. Matyunina's werk kwam tot stand tijdens Covid-19.

belit sağ - cut -out - 2018, video, 4 min - (Against) Randomness - 2017, 2 min

Cut-out en *(Against)Randomness*, twee videowerken van belit sağ, gaan over een serie racistische moorden, gepleegd tussen 2000-2007 door de National Socialist Underground (NSU), een neonazi groepering in Duitsland. Negen van de tien slachtoffers hadden een migratie achtergrond, waarvan acht een Turkse of Koerdische achtergrond. Beide werken proberen het waarom van de moorden te achterhalen, door middel van beelden die online zijn gevonden, zoals foto's van de gezinnen in kwestie, foto's van de plaats delict en afbeeldingen uit politiedossiers. Dit materiaal wordt gecombineerd met nagedachtenissen aan de slachtoffers.

Online zine TMI

Titel: 'TMI: searching for truth in the post-truth era'

Met bijdragen van: Alexandra Hunts, belit sağ,

Lyubov Matyunina, Toon Fibbe

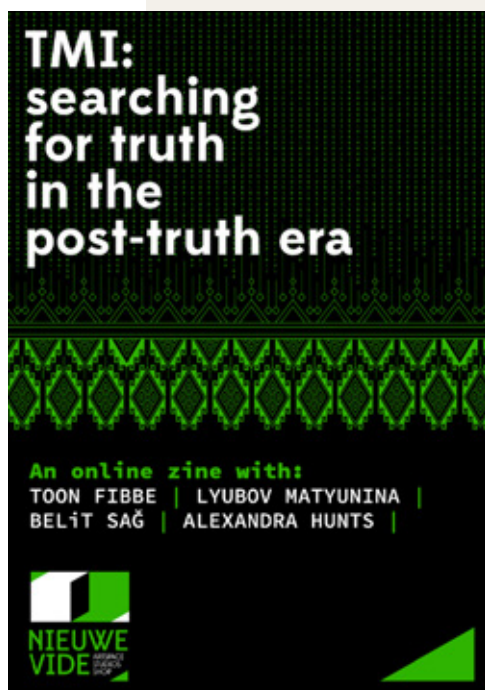
Curator: Liesbeth Visee

Hoofredacteur: Sietske Roorda

Design: Segolia Design

Het is soms moeilijk om nog onderscheid te maken tussen wat waar is en complete onzin, ook in het kader van de vele informatiestromen met betrekking tot Covid-19. Iedereen heeft zo zijn eigen gedachten over hoe de situatie aangepakt zou moeten worden, en complottheorieën en 'fake news' verspreiden zich in rap tempo. Natuurlijk speelde de vraag over de betrouwbaarheid van (online) informatie al voor de uitbraak van Covid-19. Het probleem is echter door de crisis uitgegroot.

Juist in deze onzekere tijd vonden we het belangrijk om het werk van de kunstenaars en hun zoektocht naar de 'waarheid' toch zichtbaar te maken. Ironisch genoeg werden we nu gedwongen om dezelfde online platforms te gebruiken die bijdragen aan de verspreiding van valse informatie. Dit Online Zine bood daarom een kritische blik op de rol van informatie. Door middel van kunst werden analyses gemaakt over en onderzoek gedaan naar verspreiding van informatie, zowel digitaal als analoog. Voor het zine schreven de kunstenaars teksten, en maakten video's en gifjes die aan het onderwerp gerelateerd waren. Zo maakte belit sağ gifjes gebaseerd op dagboekteksten van iemand die in China de eerste lockdown meemaakte. Het Online Zine bevatte essays, beeldmateriaal, gifs en video's.

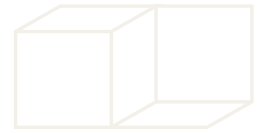
De stap naar een online zine was een logische: we publiceren sinds 2016 een eigen zine en we zijn bezig om voorgaande edities ook online beschikbaar te maken. We vinden het concept van een zine goed passen bij wat we willen uitdragen; van oudsher worden zines en kleine publicaties gebruikt om bijvoorbeeld een boodschap uit te dragen, een fascinatie te delen of een discussie aan te jagen. Van de activistische pamfletten uit de jaren 1960, de Riot grrl zines uit de jaren 1990 tot de LHBTQIA+- zines over identiteit van nu; deze manier van informatie verspreiden is toegankelijk en laagdrempelig. Het medium sluit aan bij de activistische wortels van Nieuwe Vide en draagt bij aan het gevoel van gemeenschap, het met elkaar verbonden zijn. We maken de zines samen: met kunstenaars, studenten, lokale vormgevers en studiomakers.

www.nieuwevide.com/online-zine/

Unlocked / Reconnected

Datum: 1 juni t/m 1 september 2020

Deelnemers: Anne Mul, Saskia Burggraaf, Henkerchief, Hajo, Renske Douwes Dekker, theatergroep Lava, Buro Blikgoed, BrdBrr Visuele Communicatie, Gosse van der Leij, Eefje Sternfert, Johan Klungel, Sim kaart, TRIK, Judith Pool, Micky Dirkzwager, Marianne Hotske Hamersma

Unlocked/Reconnected was een landelijk project in het kader van de heropening van alle kunstinstellingen in Nederland. De tentoonstelling Unlocked/Reconnected was een landelijk initiatief georganiseerd door galerie Tegenboschvanvreden en galerie Dürst Britt & Mayhew. Unlocked/Reconnected ging over verschillende betekenissen van de begrippen 'huis' en 'thuis'. Het landelijke initiatief verbond musea, presentatie-instellingen, galeries en kunstenaarsinitiatieven met elkaar. Het initiatief werd opgepikt door een grote hoeveelheid locaties door heel Nederland, die elk beeldend werk naar eigen keuze presenteerden. In Nieuwe Vide was op dat moment geen expositie, daarom vroegen we studiomakers om posters te maken die reflecteerden op het thema van Unlocked/Reconnected.

Veel studiokunstenaars zien Nieuwe Vide als een soort 'thuis', omdat ze er veel tijd doorbrengen en er waardevolle werkrelaties opdoen met gelijkgestemden. Deze posters werden op de ramen van het Nieuwe Vide pand geplakt, waardoor voorbijgangers een soort openbare expositie te zien kregen. Het pand werd zo een kunstobject.

Deze posters zullen ook verschijnen in Nieuwe Vide's Journal of Humanity # 10 dat in 2021 zal verschijnen. De ontwerper van dit magazine, Agnar, een student van de Out of Office, een keuzevak van KABK Den Haag, heeft niet alleen de posters in de layout geplaatst, maar ook de posters zodanig vervlochten in het ontwerp, dat ze de basis van het magazine vormen.

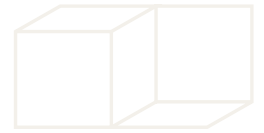

No hope for Sisyphus

Datum: 10 september t/m 1 november 2020

Deelnemers: Feiko Beckers, Willem de Haan, Florence Jung, Hannes Nienhüser

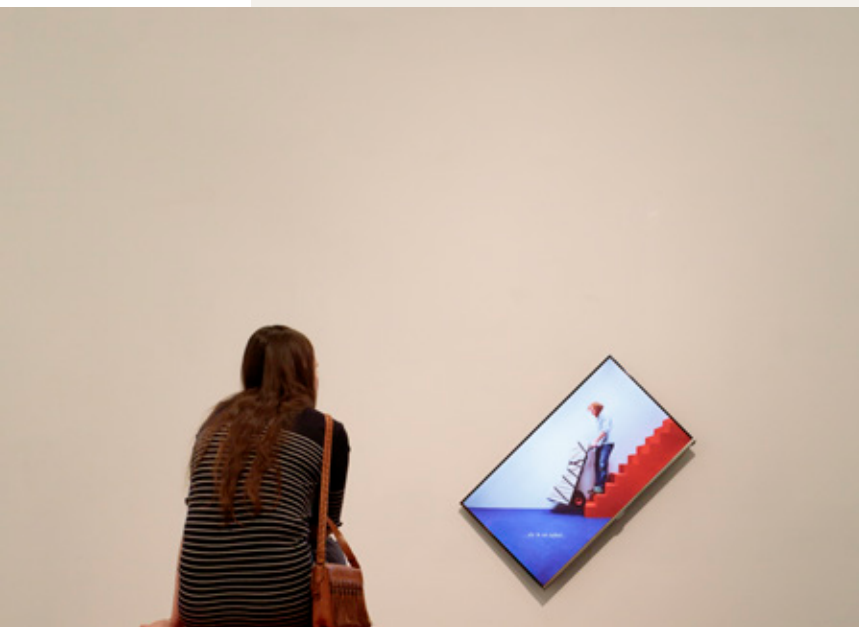
Curator: Liesbeth Visee

Met deze tentoonstelling sloten we ons tweejarig onderzoek naar absurdisme af. De tentoonstelling was gebaseerd op Camus' Mythe van Sisyphus, een belangrijk werk binnen de absurdistische filosofie, waarbij Sisyphus door de goden veroordeeld is een rotsblok een berg op te duwen, die weer naar beneden rolt als hij bij de top is aangekomen. We nodigden de kunstenaars uit om zich hierdoor te laten inspireren en nieuw werk te maken. Het resultaat was een reflectie op het alledaagse, zowel in haar 'gewoonheid' of absurdisme als in haar meer beladen of politieke aspecten.

Een letterlijk Sisyphus-verhaal was te zien in het werk 'Making Things Bearable' van Feiko Beckers. In deze film ziet de kijker hoe hij een verhaal probeert te vertellen terwijl hij iets de trap op draagt. Steeds weer raakt hij echter de draad van het verhaal kwijt, en moet hij terug naar beneden lopen om opnieuw te beginnen. In 'Making Things Bearable' gaat het niet alleen om de strijd om een verhaal van A tot Z te vertellen, maar ook de strijd om het hoofd te bieden aan de soms heel triviale problemen die het leven met zich meebrengt.

In de tentoonstelling werden bezoekers geactiveerd in de tentoonstelling met Willem de Haan's werk 'Essentials'. Aan de tentoonstellingsmuur hingen vijf rugzakken. Bezoekers werden uitgenodigd om één van de rugzakken mee te nemen als ze de tentoonstelling verlieten. Als borg werd hen gevraagd de voorwerpen die ze bij zich droegen (denk aan een telefoon, portemonnee, sleutels) in een kluis in de tentoonstellingsruimte achter te laten. De rugzak kon op elk moment tijdens de openingstijden van de show worden teruggebracht naar de tentoonstellingsruimte. De rugzakken waren gevuld met eten, spullen om te overnachten en verrassende dingen zoals een ov-chipkaart. Hier kon men alleen achter komen door er een mee te nemen en de eigen bagage achter te laten.

Als aanvulling op deze expositie produceerden we een podcast. Deelnemende kunstenaars Willem de Haan en Hannes Nienhäuser werden geïnterviewd. Zij vertelden hoe zij geïnspireerd waren door Albert Camus' essay over de mythe van Sisyphus, welke rol absurdisme in hun werk speelt en hoe zij als kunstenaars zich relateren aan Sisyphus.

www.soundcloud.com/user-489960407/nieuwe-vide-radio-aflevering-6

Cineclub #4 – Queer Diasporas

Data workshops 2020: 15 september,
17 oktober, 14 november, 13 december

Data workshop 2021: 9 januari

Coördinatoren: Bernardo Zanotta,
Nia Konstantinova

Gastdocenten

Zara Zandieh : filmmaker / beeldend kunstenaar

Beshouy Botros : scholar / filmmaker

Deelnemers

Tammam Azzam: beeldend kunstenaar

Najiba Yasmin: beeldend kunstenaar / researcher

Aileen Ye: researcher

Clarice Gargard: filmmaker / journalist

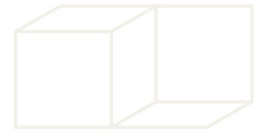
Ana Bravo Perez: beeldend kunstenaar

Fileona D-khar: beeldend kunstenaar

Storm Vogel: beeldend kunstenaar

Liang-Kai Yu: curator

Devika Chotoe: performer / choreograaf

CineClub 4 is een project waarin een brug wordt geslagen tussen educatie en film vanuit een kunstenaarsperspectief. De focus ligt op “queer diaspora’s”. Met film als gemene deler voor discussie en ontwikkeling onderzoekt het CineClub programma hoe queer ervaringen van diaspora zijn geportretteerd, zowel op het witte doek als daarbuiten. De workshops werden geleid door kunstenaar en filmmaker Bernardo Zanotta en kunstenaar Nia Konstantinova. Deelnemers konden zich aanmelden middels een open call. De uiteindelijk geselecteerde deelnemers waren afkomstig uit Ierland, China, Colombia, India en de Verenigde Staten.

De bijeenkomsten van CineClub vonden plaats op 15 september, 17 oktober, 14 november, 13 december en 9 januari 2021. Ze vonden plaats via Zoom, in Nieuwe Vide en in partner locatie WORM.

De bijeenkomsten/workshops bestonden uit het lezen van essays en het kijken van (korte) films en documentaires, waarover met elkaar werd gediscussieerd. Op deze manier wordt de basis gelegd voor de films die de deelnemers zelf willen gaan maken tijdens het traject. Gastdocenten en -kunstenaars gaven presentaties en vertelden over hun werk. Ze bespraken de voortgang van de individuele projecten van de deelnemers.

De onderwerpen van de essays, teksten en films hadden als thema 'thuis', immigratie, queer diaspora, gender en seksualiteit. De geselecteerde films in dit kader waren onder andere:

- "The Sea Runs Thru My Veins" (2019, Zara Zandieh)
- "Reassemblage" (1982, Thrinh T. Minh-ha)
- "Audre Lorde's Berlin Years" (2012, Dagmar Schultz)
- "Fi Dem" (2020, Zinzi Minott)
- "Deseos" (2017, Carlos Motta)
- "Before She Forgets Heliopolis" (2018, Valentin Noujaim)

De besproken teksten en essays:

- "Elsewhere, Within Here: Immigration, Refugeeism and the Boundary Event, Thrinh T. Minh-ha, (2010)
- "Why Queer Diaspora", Meg Wesling (2008)
- "Venus in Two Acts", Saidiya Hartman (2008)

Het traject loopt door in 2021 waarin een afsluiting zal worden georganiseerd. Alle deelnemers zijn bezig hun project af te maken in aanloop naar de eindpresentatie voor de expositie in Nieuwe Vide. Hun werk bestaat uit persoonlijke zoektochten verspreid over verschillende media, met als thema begrippen als 'thuis' en transnationale queer identiteit.

Reacties van de deelnemers en gastdocenten waren positief.

"Ik vond het leuk en spannend om een workshop te geven aan zo'n diverse groep deelnemers. Ze hebben onderling zulke verschillende achtergronden en kunstpraktijken. Het was me een genoegen."

Zara Zandieh

"Ik vond het fijn om feedback te kunnen geven aan de deelnemers. Binnen CineClub worden lastige en gevoelige onderwerpen aangesneden, deze worden gecombineerd met kunst en cultuur. Het is schitterend om te zien hoe zich een kleine community heeft gevormd."

Beshouy Botros

"Ondanks alle aanpassingen [Covid-19] ben ik dankbaar voor al het werk wat jullie voor ons verzetten en wat jullie allemaal hebben geregeld."

Clarice Gargard over Zanotta en Konstantinova

"Ik voel me deel van deze geweldige tijd en plaats, waar jullie zo hard aan hebben gewerkt en zo goed hebben geregeld."

Fileona D-khar, over Zanotta en Konstantinova

Tumult

Datum: 31 oktober t/m 1 november 2020

Deelnemers: Youri Alvites, Johan Klungel, Beth Namenwirth, Gosse van der Leij, Maarten Bolten, Significant Otherness (Saskia Burggraaf en Anne Mul), Marina Dominguez, Theatergroep Lava, Henkerchief, Sim Kaart, Marianne Lammersen

Kunstlijn Haarlem is een weekend waar tal van kunstenaars uit Haarlem en omliggende regio hun studio openen voor een breed publiek: www.kunstlijnhaarlem.nl. De kunstlijn vindt normaliter plaats in het eerste weekend van november.

De fysieke kunstroute van de Kunstlijn Haarlem werd afgelast. Studiokunstenaars organiseerden de in plaats daarvan 'Tumult', een online presentatie van de mensen die in het gebouw werken. Online bezoekers maakten kennis met de makers achter de kunst. Als bezoeker van tentoonstellingen en galleries zie je meestal enkel het eindproduct aan de muur hangen. 'Tumult' trok de wandelgangen van Nieuwe Vide in, er werd een tipje van de sluier gelicht over de soms absurdistische maakprocessen van kunstwerken en over de broedplaats zelf.

De community van Nieuwe Vide werd geïntroduceerd aan de hand van een formulier met een aantal absurdistische vragen, samengesteld door een aantal studiokunstenaars. Alle deelnemers aan Tumult beantwoordden deze vragen middels een stemopname. Er werd een poster gemaakt, waarbij elke kunstenaar een willekeurig object uit hun studio aandroeg. Dit object werd afgebeeld op de poster, zodat een bonte verzameling met een absurdistisch tintje ontstond.

Via een QR code die aan de buitenkant van het gebouw te zien waren, konden online de bijdragen van de studiokunstenaars worden bezocht. De code verwees naar een playlist samengesteld door de studiokunstenaars, met een mini podcast vergezeld door video. Er waren bijdragen geleverd om de sfeer van het gebouw te laten zien, door middel van een kunstwerk of een stukje van de studio van de desbetreffende kunstenaar. Ook de antwoorden op de absurdistische vragenlijst waren te beluisteren.

De QR code werd gedeeld door de organisatie van de Kunstlijn en was online op de website en de sociale mediakanalen van Nieuwe Vide te vinden.

www.youtube.com/watch?v=Vf1VGbLI4zQ&list=PLWcQ-Q4s45XY7Vuam808non0yZukUkSz_p

Scherpe randjes, Slappe druiven

Datum: 12t/m 21 december 2020

Deelnemende jonge kunstenaars (17- 19 jr.):

Neve van Aalderen, Jet Dedert, Brecht Kors,
Jules Ligthart, Lotta Tol, en Brecht Wisman

Docent: Stefan Kasper

Omdat de expositie eerder moest worden gesloten is er een podcast aflevering gemaakt met daarin interviews met de deelnemers aan Nieuwe Vide Academy.

www.soundcloud.com/user-489960407/nv-radio-aflevering-7

Het traject van Nieuwe Vide Academy (NVA) bestaat uit het begeleiden van adolescenten (14 - 19 jaar) binnen hun persoonlijke kunstontwikkeling. Onderzoek, experiment en reflectie zijn de pijlers van de werkdagen. NVA's positie speelt in op de interesse van jongeren met een in (het maken van) hedendaagse kunst. Waar er al lang theater-, sport- en muziekclubs bestaan is dit traject een bijzondere toevoeging voor het cultureel, educatief en maatschappelijk belang. De begeleiding binnen creëren, conceptontwikkeling en het vergaren van kennis van hedendaagse kunst biedt de deelnemers een stevige fundatie voor elke vervolgopleiding.

Van alle deelnemers aan NVA tot nu toe heeft ca. 90% de ambitie om een kunstopleiding te gaan volgen. Vaak volgen de deelnemers onderwijs aan een middelbare school of MBO. NVA is daarmee een plek voor adolescenten die nog niet terecht kunnen op een kunstacademie (of vooropleiding). Hiermee overbruggt het een gat tussen de opleiding die gevolgd wordt en de vervolgstudie. Binnen studies gevolgd aan de middelbare school of MBO ontbreekt het vaak aan de mogelijkheid verdieping te bieden aan de leerlingen. Deelnemers aan NVA zijn juist op zoek naar deze verdieping en intensieve begeleiding hierin.

Oud-deelnemers zijn na NVA voltijd gaan studeren aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (Fine Art), de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten (KABK) Den Haag (Fine Art), St. Joost School of Art and Design, Breda (Photography, Film & Digital), Nimeto Utrecht (MBO Restauratie) en deeltijd aan de vooropleiding KABK Den Haag. Vanuit ons netwerk binnen de verschillende kunstacademies heeft docent Stefan Kasper feedback ontvangen: deelnemers van NVA hebben een goede voorsprong in creëren, beschouwen en presenteren op hun studiegenoten.

Huidige deelnemers (6) volgen verschillende opleidingen: Nova College (Mediavormgever), Media College Amsterdam (Ruimtelijk Vormgever), ROC Amsterdam (Specialist mode) en de vooropleidingen van Rietveld Academie Amsterdam en Willem de Kooning Academie Rotterdam. Drie studenten volgen een creatieve MBO opleiding. Drie studenten zitten (na het behalen van een HAVO diploma) in een tussenjaar; twee volgen een vooropleiding.

Binnen het traject 2020 - 2021 wil 84% van de deelnemers binnen één tot twee jaar aan een kunstacademie studeren en 100% geeft aan werkzaam te willen zijn binnen de creatieve industrie en/of kunsteducatie.

De deelnemers werkten wekelijks toe naar twee tentoonstellingen/presentaties. Dit gebeurde in twee blokken; in 2020 respectievelijk een blok van drie en in 2021 een blok van vier aaneengesloten maanden. De eerste tentoonstelling vond plaats in Nieuwe Vide. Voor een tweede presentatie in 2021 is er de wens en ambitie uitgesproken bij een (kunst en muziek) festival op locatie een presentatie te realiseren of korte presentatie(s) in Nieuwe Vide en collega kunstpodia. Festival Parksessies (Haarlem) en Horizonverticaal (Haarlem) zien een mogelijke samenwerking met NVA.

Tijdens het eerste blok van september tot en met november, werd er wekelijks gewerkt aan het voorbereiden van de tentoonstelling in Nieuwe Vide die in december plaatsvond. Het werk dat de studenten ontwikkelden had als vertrekpunt het overkoepelend jaarthema van Nieuwe Vide: Absurdisme. De studenten werden tijdens hun werkdagen uitgedaagd nieuw werk te ontwikkelen en zich hiermee te verhouden tot de hedendaagse kunstwereld. Geheel zelfstandig ontwikkelden ze concepten en werden ze begeleid in de verdieping en uitvoering hiervan. Experimenteren en ontdekken waren belangrijke voorwaarden waar de begeleiding op focuste. Ook het vergroten van kennis van de hedendaagse kunst en kunstbeschouwing waren wekelijks terugkerende onderdelen.

Op een wekelijks vast moment kwamen de studenten samen in Nieuwe Vide in een eigen atelierruimte, de projectruimte van Nieuwe Vide. Hier werkten de studenten individueel naar hun eigen presentatie toe. Door in gesprek te gaan over persoonlijke interesses en het ontdekken van verschillende technieken ontstond er een veilige ateliersfeer die grensverleggend werkte.

De studenten kenden elkaar goed en hadden weinig schroom zichzelf te laten zien door middel van hun werk. De voorbereiding van de tentoonstelling was, in een relatief korte periode, snel van de grond gekomen. Studenten kregen al na enkele weken grip op een voor hen persoonlijke ingang tot het alledaagse absurde. In de eerste weken was er vooral ruimte voor onderzoek en experiment. Na circa vijf weken werden er noodzakelijke keuzes gemaakt en werd er geconcentreerd gewerkt aan de groeiende presentatie(s).

Alle studenten vonden een geheel eigen beeldtaal. Binnen het NVA traject werden de studenten ook uitgedaagd naast hun voorkeurstechiek(en) te zoeken naar de beste uitvoering (in techniek) van een concept. Naast individuele kunstwerken werd er ook door enkele studenten samengewerkt binnen het realiseren van kunstwerken. Ook deze resultaten hebben binnen de tentoonstelling een plek gevonden.

De opbouw van de tentoonstelling doen de studenten samen, hierin werden presentatie en afwerking afgestemd met de begeleider. Ook dit was een leerproces waarin de studenten onderling moesten overleggen en elkaar ondersteunen bij het vormgeven van de presentatie.

Werk dat te zien was in de expositie:

Studenten Brecht & Lotta | Fluff

De krachten werden gebundeld om samen te werken aan een project waarin kindertekeningen het vertrekpunt waren om 'echte' kinderknuffels te maken. Kinderen groeien op met cliché beelden en voorgeschreven regels. Meisjes roze, jongens blauw en een knuffel is een eenhoorn of een beer. Omdat kinderen een fantastische fantasie hebben vroegen de studentes aan kinderen in de leeftijd van 3 - 6,5 jaar hun ideale knuffel te tekenen. Deze kindertekeningen waren het vertrekpunt om tot een installatie te komen waarin een aantal knuffels, werden gepresenteerd in de tentoonstelling. In de installatie worden de knuffels een cross-over tussen kunst, mode en speelgoed.

Student Jules | Vieze putjes en harige vleugeltjes

De obsessie om afvoerputjes te fotograferen is al jaren aanwezig bij Jules. Voor sommigen een eigenaardige obsessie, voor sommige een herkenbaar gevoel en voor anderen roept het walging of afkeer op. Er zit tevens een bepaalde schoonheid in deze putjes. Foto's van meer dan tweehonderd putjes hingen in een lange lijn tegen elkaar aan. Er is veel te ontdekken en af te lezen aan de putjes; glimmend schoon met verse etensresten of met aangekoekte plakken haar en ongedefinieerde stukjes tussen de gaten. Het afvoerputje is een metafoor voor alledaagse handelingen waaraan men in het dagelijks leven makkelijk aan voorbij gaat.

Student Neve | Familiar Unfamiliar

In deze fotoreeks wordt er ingezoomd op eenvoudige handelingen. We kijken naar een tandenborstel met tandpasta boven een kleine wasbak met een kraantje waar water uit stroomt, een jonge vrouw, in een suikerspinroze jurkje met kauwgomballenroze haar, drinkt iets uit een verpakking terwijl ze uitdagend in de lens kijkt. Een hand houdt een halve citroen vast in hard zonlicht voor een tegelwand. Bij een tweede blik zien we geen helder witte tandpasta op de borstel zit maar een donkerbruine klodder. We zien dat de verpakking waar de jonge vrouw uit drinkt geen drankje maar groene zeep is. Het zijn alledaagse situaties, met een rare twist.

Bijlage 2:

Overzicht artikelen/ uitingen in de pers

1. Jegens en Tevens 07-02-2020 Not for Profit Art
www.jegensentevens.nl/2020/02/art-but-not-for-profit/
2. Metropolis M 06.04.2020 Toon Fibbe
www.metropolism.com/nl/features/40764_studio_visit_7_toon_fibbe_de_nieuwe_vide
3. metropolis m. unlocked reconnected, 06.04.2020
4. sisyphus, haarlems dagblad , 15 september
5. tmi, online expositie, haarlems dagblad, 31 maart
6. slappe druiven, haarlems dagblad, dec 2020
www.haarlemsdagblad.nl/cnt/dmf20201202_26245759?utm_source=google&utm_medium=organic
7. cultuurdebat haarlems dagblad, nov 2020
8. tmi haarlemsdagblad, augustus 2020
9. podcast, haarlems dagblad, datum onbekend 2020
10. cultuur instellingen, HaarlemsDagblad, mei 2020
11. podcast sisyphus, haarlemsdagblad, okt 2020
12. metropolis m, sisyphus expo , 05.10.2020
13. studiomaker beth namenwirth, haarlems dagblad, 5 oktober
14. michiel westbeek: februari 2020, haarlems dagblad
15. volkskrant agenda, not for profit art party, 7.2.2020
16. volksrant 1 mei, verena hahn
www.noordhollandsdagblad.nl/cnt/dmf20201016_9066769?utm_source=google&utm_medium=organic 16 okt 2020

Bijlage 3:

Selectie van in 2020 verschenen artikelen over nieuwe vide

D-HAA 26

6 donderdag 3 december 2020
Regio

Kunstenaars in de dop bereiden hun eerste tentoonstelling voor

Haarlem ■ Onder leiding van beeldend kunstenaar Stefan Kasper worden zes kunstenaars in de dop klaargestoomd voor de artistieke wereld. De zes in de leeftijden van 17 tot 19 jaar hebben binnenkort hun eerste tentoonstelling.

Hun namen: Neve van Aalderen, Jet Dedert, Brecht Kors, Jules Ligthart, Lotta Tol en Brecht Wisman, allen uit Haarlem. De meesten zien voor zichzelf een toekomst als kunstenaar.

De proeven van bekwaamheid zijn te zien van 12 tot en 20 december. Wie belangstelling heeft, kan zich via de site van De Nieuwe Vide aanmelden.

Docent Stefan Kasper is enthousiast over de resultaten. „Twee van hen zijn aan de gang gegaan met favoriete knuffels. Ze vroegen kinderen tekeningen te maken van hun knuffels, die ze real-life namaakten met stof, waardoor het heel bizarre knuffels zijn geworden.”

Thema was absurdisme. De cultuur waarbij alledaagse voorwerpen ontzettend maf kunnen uitpakken. „Anderen namen douche- en afvoerputjes bij de kop, of gingen aan de slag met video's, schilderijen en collages. Volgend jaar gaan we verder met het thema kunst & economie.”

100% 100%

FEATURES REVIEWS OPINION ARCHIVE

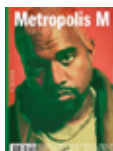
Metropolis M

Felko Beckers, still uit 'Making Things Bearable'

Kunst als drager van het absurde - 'No Hope for Sisypheus' in Nieuwe Vide

05.10.2020 | REVIEW — Marsha Bruinen

Issue not
aug-sept 2020
Models

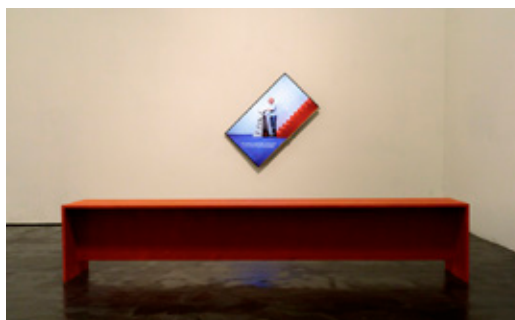
Sisypheus rolde een rots omhoog, wetende dat die rots bovenaan telkens weer naar beneden zou rollen. De kunstenaar maakt werk, wetende dat haar 'schepping geen toekomst heeft'. Beide omarmen wat filosoof Albert Camus het absurde leven noemde: uitgangspunt voor de huidige groepstentoonstelling in Nieuwe Vide.

'Soms halen we plezier uit dingen', zegt kunstenaar Felko Beckers. Hij loopt achterstevoren een rode trap op, een steekwagentje met een groot ingepakt object erop achter zich aan trekkend. Maar soms ook niet. Bellen bijvoorbeeld: daar ziet Beckers altijd tegenop. Het beste wat je dan kan doen is zo'n activiteit draaglijk maken, legt hij een paar treden hoger uit.

'Draaglijk', het vervijst niet alleen naar datgene dat uit te houden is, maar ook naar datgene dat letterlijk getid kan worden. In zijn video *Making Things Bearable* speelt Beckers met die dubbele betekenis van het woord. Gedurende de performance vergeet hij meermalen zijn script, kijkt hij gefrustreerd de camera in en slaakt hij een wat geforceerde zucht van verontschuldigende richting de toeschouwer. Hij weet niet meer wat hij wilde zeggen, neemt het vage object weer mee naar beneden en begint opnieuw.

Het beeld kan met de rode trap, blauwe vloer en diagonale opstelling gezien worden als een modernistische vertaling van de Griekse mythe van Sisypheus. Doos slichter en koning van Korinthe werd vanwege zijn list en bedrog veroordeeld door de goden. Zijn straf bestond erin dat hij in de hel, de Tartaros, eindelijk een groot rotsblok naar boven moest rollen, wetende dat de rots bovenaan de berg steeds weer naar beneden zou rollen. De goden hadden 'gemeend dat er geen vreselijker straf bestaat dan nutteloos werk zonder hoop' (1). vertelt filosoof Albert Camus in zijn *De mythe van Sisypheus: Een essay over het absurde*.

Camus viert de mens die verzet biedt door -hoewel bewust van de zinloosheid van haar leven- er toch voor kiest te leven. Laat Sisypheus daar een voorbeeldfiguur voor zijn; *No Hope for Sisypheus*, zo stelt ook Nieuwe Vide

Felix Becker, 'Making Things Bearable', foto: Bogdan Bordanianu

De straf maakt echter tegelijkertijd zijn zegen uit, aldus Camus, die de mythe van Sisyphus in lijn met zijn filosofische opvattingen in een ander licht zet. Als redelijke mensen hebben we, stelt Camus, onophoudelijk de neiging om te zoeken naar de betekenis van het leven, maar de wereld aan wie we die vraag naar betekenis stellen blijft onredelijk en zwijgt. Die confrontatie is wat voor Camus –geïmpliceerd gezegd–de absurde situatie uitmaakt. De wereld is wat Camus betreft zinloos. Geconfronteerd met dat besef kan je als mens proberen aan die zinloosheid te ontsnappen door een einde aan je leven te maken. Of juist door vast te blijven klampen aan valse hoop op zingeving. Beide pogingen keurt Camus af. Hij viert de mens die verzet biedt door –hoewel bewust van de zinloosheid van haar leven–er toch voor kiest te leven. Laat Sisyphus daar een voorbeeldfiguur voor zijn: *No Hope for Sisyphus*, zo stelt ook Nieuwe Vide.

Datgene wat Sisyphus' lijden in hoofdzaak zou vormgeven –het gebrek aan hoop tot slagen bij elke stap– is voor Camus juist datgene wat hem tot held maakt. Want Sisyphus is zich bewust van dit gebrek, maar blijft doorgaan. 'In elk van die ogenblikken, waarop hij [Sisyphus] de top verliet en langzaam afdaalt naar de schuipplaatsen der goden' gaat Camus verder, 'staat hij boven zijn lot. Is hij sterker dan zijn rotsblok. Als deze mythe tragisch is, komt dat doordat zijn held bewust is.' (2)

De kunstenaar is zich volgens Camus eveneens bewust van haar zinloze bestaan, projecteert net als Sisyphus echter geen hoop om aan die absurde situatie te ontsnappen, maar observeert en accepteert het. De absurde mens verzet zich tegen het zinloze leven door te blijven leven; de absurde kunstenaar komt in opstand door werk te blijven maken –'voor niets', om te herhalen en geen stap verder te komen' (3). Wetende dat haar 'schepping geen toekomst heeft' en haar 'werk in één dag teniet [wordt] gedaan' (4).

Fijn aan *No Hope For Sisyphus* is dat Camus en de kunstenaars niet geïmpliceerd tegenover elkaar staan; het beeld van Sisyphus medieert de relatie

Hannes Nienhüser, zonder titel, foto: Bogdan Bordanianu

Hannes Nienhüser, zonder titel, foto: Bogdan Bordanianu

Wanneer een bepaald filosofisch gedachtegoed zo expliciet tot het vertrekpunt van een tentoonstelling wordt gemaakt brengt dat wat risico's met zich mee. De kunstwerken kunnen al snel tot illustraties van de filosofische theorie gereduceerd worden, of andersom de filosofie tot uitleg van de werken. Fijn aan *No Hope For Sisyphus* is dat Camus en de kunstenaars niet op zo'n directe manier tegenover elkaar staan; het beeld van Sisyphus medieert de relatie.

Sisyphus vormt de specifieke bril waar doorheen ik de werken in Nieuwe Vide bekijk. Zo ook dat van Florence Jung, een scenario met de titel *Jung 78* dat luidt: 'Gedurende de tentoonstelling wordt de laagstbetaalde medewerker evenveel betaald als de bestbetaalde medewerker'. Het scenario is sober weergegeven, als bijschrift voor een werk dat volledige verbeelding en associaties van de bezoeker vereist. Wordt iedere baan hier blootgelegd als uiteindelijk een zinloze zogenaamde 'bullshit-job', en daardoor (financieel) evenwaardig? De gedachte prikkelt maar is ook een beetje triest. De ruimte in Nieuwe Vide trouwens ook. Dat past natuurlijk ook wel: kunst is hier geen verbloeming of onzeling van het alledaagse, maar een uitvergoting en zelfs omarming van die absurditeit.

De kunstenaar-als-observeerder krijgt met de overige twee kunstenaar Hannes Nienhüser en Willem de Haan nog duidelijker een gezicht. In het geval van Nienhüser via zijn ingetogen en humoristische omgang met alledaagse objecten (een koffer, kalender en elektrische tandenborstel); in het geval van De Haan in een gedachte-experiment.

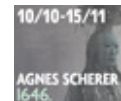
Willem de Haan, deel van 'Essential', foto: Bogdan Bordanianu

Willem de Haan, detail van 'Essential', foto: Bogdan Bordanianu

De Haans insteek wordt helder in de brief aan curator van de tentoonstelling Liesbeth Visser, die hij midden in de ruimte op vijf opgestapelde metalen kluisejes heeft bevestigd. De kluisejes zijn genummerd van 1 tot en met 5 en corresponderen met vijf haken aan de muur, waar grote en nogal nieuwe rugzakken aan hangen. De Haan nodigd uit je eigen bagage in een kuis te stoppen en in te ruilen voor de bijbehorende rugzak, die je voor onbepaalde tijd mag

SHOW
Bazook de Graduation Show van St.
Joost online

Gonsioria
Beeldende Kunst
Eindhoven

WORDS
ON
FASHION
WEBSITES.COM

ECONOMIA — THE
LIMITED EDITION
THELIMITED.COM

Werkbijdrage
Bewezen
Talent

17.10 -
25.10.20

Barwell Brack
Barwell Wines
Mobilize Our Bodies
Our Intelligences
Roaming
Academy DAI

lenen. I think it's funny to imagine how the objects you carry might define your character observeert hij. Het vierde haakje is al leeg. Uit de bijbehorende kluis steekt een rotablock.

*No Hope For Staphur' is nog t/m 1 november te zien in Nieuwe Vide.

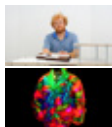
(1) p.162, (2) p.170, (3) p.162, (4) p.160

De citaten zijn afkomstig uit 'De mythe van Staphur: Een essay over het absurde' door Albert Camus. Uit het Frans vertaald en van een naschrift voorzien door Hanneke Vermeer Pansioen, Uitgegeven door Uitgeverij [naam], Utrecht in 2019.

Martha Bruinen
is webredacteur bij Metropolis M

SHARE THIS ARTICLE
f | | BACK TO TOP

GERELATEERD | MEEST GELEZEN

'Ik vind het heel leuk om ongemakkelijke situaties op te roepen' - Feiko Beekers bij Tenderpixel - Preview weekend #1

FEATURE — Debbie Broekers

Een lichamelijke ingang in de financiële wereld - Toon Fibbe over onze intieme relatie met de economie - Studio Visit #7

FEATURE — Bas Blaauw

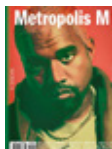
Feiko Beekers

REVIEW — Juel Williams

Nu in de winkel Metropolis M Nr 4 - 2020 MODE/S, Black Quantum Futurism, Ansuya Blom

FEATURE —

TIJDSCHRIFT

BESTEL

BESTEL

Koop nu het laatste nummer

Mail naar:
karolien [at] metropolism.com
(€9,95 incl verzending)

Neem nu een abonnement op Metropolis M en bespaar 40%!

ABONNEER

Metropolis M

Postbus 18063 3501 DG, Utrecht
The Netherlands

About
Nieuwsbrief

Advertising
Subscriptions

f |

T: +31 (0)30 234 21 25
info [at] metropolism.com

© 2020 Metropolis M

9.144.15

12 uit

woensdag 29 februari 2020

Michiel Westbeeks 'Ministerie van Tevredenheid' gehuisvest in Nieuwe Vide

Hoorspel en video over macht

Peter Bruyn
p.bruyn@nieuwevide.nl

Haarlem ■ Het is alweer een jaar of twintig geleden dat zanger Hans de Booij in een veel bekeken televisie-talkshow pleitte voor een Ministerie voor Liefde. Zonder een spoor van ironie, overigens.

Andere gasten bij het programma – journalisten en politici – reageerden ontwikkelend op de luchtfricties: de opmerkingen van de artiest, die kort daarvoor uit een psychische crisis gekropen bleek, maar er nu weer helemaal bovenop was.

Ongewijfeld uit pietereit herinnerde ook geen van de andere gasten aan die vier ministeries uit het vaak als dystopisch beschouwde boek '1984' van George Orwell: die van de Waarheid, de Vrede, de Welvaart en de Liefde, die stuk voor stuk stonden voor het tegenovergestelde van dat waar ze naar verwezen. Orwell was overigens geen dystopist, maar voeder een antifascistisch activist.

Het 'Ministerie van Tevredenheid', de expositie van beeldend kunstenaar Michiel Westbeek die afgelopen week in de Nieuwe Vide geopend werd, sluit naadloos aan bij de ministeries van Orwell.

Analyseren

Michiel Westbeek (1989), die enkele jaren geleden zijn master-grad haalde aan het Frank Mohr Instituut, de nieuwe media afdeling van de Groningse kunstacademie MInerva, wil met zijn Ministerie-project het begrip 'macht' analyseren. Dat doet hij middels een hoorspel en een film die beide in de Nieuwe Vide gepresenteerd worden.

Het hoorspel had al eens deel uitgemaakt van een groepsexpositie in de Nieuwe Vide rond het thema 'Kafka'. En kort door de

Michiel Westbeek met zijn Ministerie van Tevredenheid in Nieuwe Vide.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLATERS

bocht gesteld is 'Gezichtsverlies', zoals het luisterverhaal heet, regelrecht gebaseerd op Franz Kafka's vervreemdende roman 'Het Proces'. De hoofdpersoon – die overigens Katherine heet, niet als de gezagsgetrouwe echtgenote van het centrale karakter Winston in Orwells '1984' – moet ervaren hoe in een dictatoriaal systeem de psychiatrie een gezond mens langzaam maar

zeker gek maakt. Wie wil overleven onder een absolute macht moet gezichtsloos worden.

De korte film 'Hooijmeyers Viool' heeft hetzelfde thema, maar is aanzienlijk absurder. Ook hier staat gezichtsverlies centraal. In dit geval is het een dissidente violist die ondervraagd wordt.

De actualiteit van het thema staat buiten kijf. De uitvoering van

het werk, vooral bij de film, doet echter nogal studentikoos aan – vooral omdat reeds talloze personen voor Westbeek zich op het onderwerp gestort hebben. Wat niet wegneemt dat er zinnen voorbij komen die nog lang door je hoofd blijven spoken, zoals 'In het gevecht tussen regels en realiteit wint de realiteit uiteindelijk altijd weer'.

**Expositie
Nieuwe Vide**

Ministerie van Tevredenheid is t/m zo 8 maart te zien in Nieuwe Vide, Haarlem.
Geopend do t/m zo, 12 – 17u

Podcast met kunstenaars over Sisyphus

Jaap Timmers

Haarlem ■ De Nieuwe Vide, het centrum voor hedendaagse kunst in Haarlem, maakt podcasts met kunstenaars. Die radio-programma's zijn het beluisteren waard, voor wie bereid is 'de diepte' in te gaan. Ze staan in het teken van de actuele expositie over de mythe van Sisyphus.

De tentoonstelling, genaamd 'No Hope for Sisyphus' die wij vorige maand in Haarlems Dagblad beschreven, maakt de tongen los. De Nieuwe Vide onderzoekt al enige jaren de tegencultuur en pakt nu het thema absurdisme bij de kop.

De podcasts zijn te vinden via de website van de Nieuwe Vide. De meest recente podcast, aflevering 7, bestaat uit een interview met Willem de Haan en Hannes Nienhüser. Zij hebben beiden kunstwerken staan in huize Nieuwe Vide. De jonge artiesten graven diep, zij het op

lichtvoetige wijze.

Op het eind van de podcast horen we een volstrekt idiote dialoog ('Rare tijden in Absurdistan') van twee mannen, waarbij de een de ruiten ingooit van de ander. Dit stukje is gemaakt door Marius Bruyn, op basis van een tekst van de chef van het Nederlandse absurdisme, Wim T. Schippers.

Backpacks

Interviewster Sietske Roorda wil van die kunstenaars weten hoe zij erin hangen als het over Sisyphus gaat, de mythologische koning die voor straf een steen de berg op moest duwen. Willem de Haan heeft backpacks opgehangen. Voor hem is belangrijk welke gedachten de rugzakken oproepen; wat je ermee kunt doen en in welke situaties je terecht kunt komen. Hij houdt ervan alledaagse omstandigheden te bezien vanuit de gedachte dat iedereen in elke situatie een rol speelt. 'Alsof we een script volgen.' Dat doen we

Rugzak van Willem de Haan

graag om weerstand te bieden tegen de gedachte dat het leven zinloos is.

Stofzuigen

Hannes Nienhüser toont een deurmatt, een kalender en een koffer. Ook daarmee kun je van alles doen om

Hannes Nienhüser met koffer

maar niet aan je eigen sterfelijkheid te hoeven denken. Stofzuigen is een vorm van vluchten uit de werkelijkheid, een handeling die in zijn beleven ook zingeving en vrijheid oplevert.

Het zijn pikzwarte gedachten

waar idealisme, religie en de kans op een eenvoudig levensgeluk uit verdwenen zijn. Wie het verrichten van alledaagse taken absurd noemt, kan snobisme worden verweten, als je denkt aan mensen die hun boterham moeten verdienen met schoonmaken.

Snobisme, omdat er een levens-

Kunst maken bij wijze van vlucht uit het alledaagse leven

groot verschil is tussen vrije keus en verplichting. Maar ook voor de snob, die alles zinloos vindt, moet er een uitvlucht zijn.

Expositie 'No Hope for Sisyphus', Nieuwe Vide, tot en met 1 november

Online-expositie bij Nieuwe Vide

Peter Bruyn

Haarlem ■ Nieuwe Vide gaat online, althans zo lang de situatie rond het coronavirus openstelling van het tentoonstellingspand voor bezoekers niet toestaat.

Onlangs moest de opening van de expositie 'TMI' (Too Much Information) al afgeblazen worden. Inmiddels wordt er hard gewerkt aan een alternatief op internet, waaraan ook direct enkele andere online initiatieven gekoppeld zullen worden.

„Verwacht geen online rondleiding door de expositie, zoals sommige musea nu doen”, zegt curator Liesbeth Visée. „We hebben de deelnemende kunstenaars gevraagd om met het oog op een online presentatie met het thema van de expositie aan de slag te gaan. Interactief. Sommige kunstenaars hadden al video werk gemaakt of iets met tekst gedaan. Veel van de kunst die Nieuwe Vide presenteert heeft te maken met onderzoek en theorie.”

Wandtapijten

„Zo heeft Lyubov Matyunina onderzoek gedaan naar Armeense wandtapijten als dragers van informatie. De film die zij daarover heeft gemaakt kan gemakkelijk online gezet worden. Maar daar voegt ze nu nog ander, niet eerder gebruikt materiaal aan toe.”

Het thema van de expositie – te veel informatie – kan haast niet actueler zijn. Hoe gaan we in onzekere tijden om met de vloedgolf aan berichtgeving en meningen die op ons af komt? Is het nog mogelijk om feiten van fictie te onderscheiden? Kun je eigenlijk nog wel van feiten spre-

Liesbeth Visée: „De tentoonstelling heeft alles met de huidige toestand in de wereld te maken.”

ken? Dat zijn de vragen die de deelnemende kunstenaars zich gesteld hebben.

„Jazeker, de tentoonstelling heeft alles met de huidige toestand in de wereld te maken”, zegt Visée. „Al was er op het moment dat we de expositie planden nog geen sprake van een coronacrisis. Het gemaakte werk gaat er ook niet specifiek over. Het concentreert zich op de omgang met informatie in een meer algemene betekenis. Maar in de toelichting die ik nu bij de online-presentatie

aan het schrijven ben ga ik zeker op de actuele situatie in. Je kunt deze dagen natuurlijk nauwelijks iets publiceren zonder dat te doen.”

Behalve dat de expositie Too Much Information wordt overgeheveld naar een online versie, gebeurt dat ook met de recente aflevering in de publicatiereeks Journal of Humanity. In 'Staging the Absurd' wordt onder meer ingegaan op de rol die sociale media spelen bij het verspreiden van nieuws en op het absurde theater dat een bloeiperio-

de doormaakte aan het begin van de twintigste eeuw. Een periode die zich in meerdere opzichten laat vergelijken met de onze.

Daarnaast werkt Visée samen met projectcoördinator Ytje Veenstra aan 'Nieuwe Vide Radio': „We zijn druk bezig onszelf te trainen in het maken van een podcast. Daarbij willen we kunstenaars uit de Nieuwe Vide en ook daarbuiten interviewen om zo een beeld te geven van wat Nieuwe Vide is. Ja, in eerste instantie zonder beeld. Maar de meeste kun-

Je kunt niets publiceren zonder naar coronacrisis te verwijzen'

stenaars zijn zelf natuurlijk wel online actief en daar verwijzen we ook naar.”

Opmerkelijk is dat Visée in het persbericht over de online-initiatieven spreekt over 'wat Nieuwe Vide allemaal te bieden heeft op het gebied van kunst, cultuur en politiek engagement'.

Vaste bezoekers van de Haarlemse expositieruimte en broedplaats waren zich al langer bewust van de kritische maatschappelijke en politieke stellingname in veel van de exposities, maar naar buiten toe werd dat zelden of nooit zo nadrukkelijk geformuleerd.

„Ik denk dat dat zeker iets is wat bij ons past”, aldus Visée. „En in onze programmering zie je dat ook al een aantal jaren terug. Ik denk dat het juist onze kracht is dat we duidelijk onze maatschappelijke betrokkenheid laten zien. Dat is deel van onze identiteit.”

Centrale plek

Wanneer de Nieuwe Vide Online precies van start gaat kan Visée nu nog niet zeggen. „Het is allemaal nog zo vers. Zo snel mogelijk. Binnen een week of twee. Onze website, www.nieuwevide.nl, wordt in ieder geval de centrale plek van waaruit het gebeurt.”

dinsdag 31 maart 2020

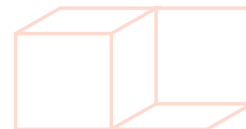
Regio 7

Not for Profit Art Party. Almondestraat 179.

53 sloopwoningen vlak bij het station van Rotterdam zijn vorig jaar overgenomen door Pension Almonde. In afwachting van de sloopkogel mengen hier de 'oude' bewoners met kunstenaars, verweesde buurtinitiatieven en mensen die tijdelijk onderdak nodig hebben. Dezer dagen is de Not for Profit Art Party te gast in de Almondestraat: dertien kunstenaarsinitiatieven geven performances en workshops en organiseren exposities. De transformatie van deze appartementen is wonderbaarlijk. Simon Niks werd uitgenodigd door het Groningse initiatief Sign en veranderde een voormalige woonkamer in een soort archeologische vindplaats. Voor de kinderslaapkamer met Disneybehang maakte Sabrina Basten een kleurrijke sculptuur. Verderop in de straat laat kunstenaar Valentina Gal (op uitnodiging van het Nijmeegse Expoplu) zien hoe ze infiltreerde in de wondere wereld van de *furry fetish*.

Tip: Kijk voor openingstijden en programmering op www.notforprofit.art

Laure Prouvost, *How To Make Money Religiously*. Hal Centraal Station Rotterdam.

Tekst

Liesbeth Visee, Ytje Veenstra.
De tekst is tot stand gekomen in nauw overleg met de overige teamleden en het bestuur van Nieuwe Vide.

Fotografie

Bogdan Bordeianu, Ytje Veenstra

Ontwerp

BrrBrr I visuele communicatie

www.nieuwevide.nl